

รายงานวิจัย

เรื่อง

การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์
Supply Chain Management for Tourism in Phetchabun Province

โดย

ณัฏพร ไชยเสนา

การวิจัยครั้งนี้ได้รับเงินทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ชื่องานวิจัย: การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์
ชื่อผู้วิจัย: ฉัตรพร ไชยเสนา
ปีที่ทำงานวิจัยแล้วเสร็จ: 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพและเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 400 ตัวอย่าง และกลุ่มผู้ประกอบการ รีสอร์ทและโรงแรม ในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 5 แห่ง และท่องเที่ยวจังหวัด วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นครั้งแรก ท่องเที่ยวเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจากเพื่อน/ญาติ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว รถยนต์ส่วนตัว/เช่า วางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้ง (ยกเว้นค่าเดินทาง) 2,000 – 5,000 บาท เหตุผลหลักที่มาท่องเที่ยว คือ ความดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว และต้องการเดินทางกลับมาเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์อีก

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow)

ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow) พบว่า ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์อยู่ในระดับปานกลาง มีการนำเสนอข้อมูลผ่านหลายช่องทาง ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) พบว่า จำนวนสถาบันการเงินในจังหวัดเพชรบูรณ์จำนวน 8 สถาบันและมีจำนวนสาขา 72 สาขาทั่วจังหวัด ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure) พบว่า การเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นยังอยู่ในระดับต่ำ

แนวทางการพัฒนาจากผลการวิจัยในส่วนของนักท่องเที่ยว พบว่า สิ่งที่ควรปรับปรุงมากที่สุด คือ ควรมีการพัฒนา ระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ได้ประสิทธิภาพ ในการรองรับนักท่องเที่ยว รองลงมา คือ ปรับปรุงทางหลวง ปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์อำนวยความสะดวกภัยอื่น ๆ เช่น ไฟฟ้าแสงสว่าง ไฟสัญญาณจราจร ป้ายจราจร

สถานประกอบการ พบว่า สิ่งที่ควรปรับปรุงมากที่สุด คือ ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างและป้ายแนะนำเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว รองลงมา คือ อำนาจความสะดวกและรักษาความปลอดภัยช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว

คำสำคัญ: การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว

Title: Supply Chain Management for Tourism in Phetchabun Province
Researcher: Nattaporn Chaisena
Year: 2019

Abstract

The research objectives were to: study behavior and satisfaction of tourist to the factors of supply chain management for tourism in Phetchabun province, analyze potential and study development guidelines for supply chain management for tourism in Phetchabun province. The research sample were the 400 tourists, 5 resort & hotel entrepreneur in Phetchabun province, and Phetchabun provincial tourism office. Analyzed data by frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The results found: the most respondents travel to Phetchabun province first time. Stay in Phetchabun province for 2 days 1 night. The respondents received travel information from friends and cousins. The tourist travel by private car and rental car. The plan in spend money except travel expense was 2,000 – 5,000 baht. The reason to travel in Phetchabun province was the tourist attraction and want to travel in Phetchabun province again.

The respondents had high satisfaction in supply chain management for tourism in Phetchabun province. The highest satisfaction was physical flow, the facilitating infrastructure, and financial flow.

The potential of supply chain management for tourism in Phetchabun province in physical flow found that had the interested tourist, the information flow found that the information about Phetchabun province tourism was in moderate level, inform in many channels, the financial flow found that, had 8 financial institution and 72 branches, and the facilitating infrastructure found that, access to public utility and infrastructure was in low level.

The urgent guidelines form tourists was to improve infrastructure systems should be developed to be effective for supporting tourists and revamp the highway, install other safety devices such as electric lights, traffic light and traffic sign.

The urgent entrepreneur form tourists was to improve was install electricity and suggested signs to support tourism, and facilitate and secure during the tourist season.

Keywords: supply chain management for tourism

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วย ความกรุณาจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ดร.อนาวุฒิ ชูทรัพย์ อธิการบดี ประธานกรรมการวิจัย คณะกรรมการวิจัยทุกท่านที่ได้พิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัยให้แก่ข้าพเจ้า รวมถึงที่ปรึกษาโครงการวิจัย ดร.ฉัตรพล มณีกุล ที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องมาตลอด ซึ่งทำให้ งานวิจัยเรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์กิตติยานภาลัย ภูตระกูล ที่คอยให้ความอนุเคราะห์ให้คำปรึกษา แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิจัย และมีความเมตตาเอื้อเฟื้อถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาตลอด จนมีความสมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีจนได้ข้อมูลประกอบการวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ อันจะพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ร่วมกันสรรค์สร้างงานวิจัยนี้ ให้แก่ผู้วิจัยจนเป็นผลสำเร็จด้วยดี

ณัฏพร ไชยเสนา

มีนาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 ประโยชน์ของงานวิจัย.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยว.....	6
2.2 องค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว	12
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์แนวโน้มและทิศทางการท่องเที่ยว.....	14
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	3
ตอนที่ 1 พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์.....	3
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์.....	41
ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์.....	48
บทที่ 5 อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	5
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	5
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	5
5.3 ข้อเสนอแนะ	6
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	6
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการนำทำวิจัยครั้งต่อไป	6
บรรณานุกรม.....	6
ภาคผนวก	6

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบประเภทของนักท่องเที่ยว.....	7
ตารางที่ 2.2 ประเทศที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงสุด 15 อันดับแรกของโลก.....	17
ตารางที่ 2.3 ประเทศที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด 15 อันดับแรกของโลก.....	18
ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์.....	31
ตารางที่ 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว.....	33
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ในภาพรวม.....	36
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow).....	37
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow).....	38
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow).....	39
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure).....	40
ตารางที่ 4.8 ช่วงเวลาที่หมาะสมกับการท่องเที่ยว.....	44
ตารางที่ 4.9 สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2558 – 2561.....	45
ตารางที่ 4.10 จำนวนโรงพยาบาลและสถานอนามัยของจังหวัดเพชรบูรณ์พ.ศ. 2559 – 2561.....	47
ตารางที่ 4.11 เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ และประชากรต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ รายอำเภอ พ.ศ. 2561.....	47
ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักท่องเที่ยวให้จังหวัดเพชรบูรณ์มีการพัฒนาด้านไหนจากกลุ่มนักท่องเที่ยว.....	48

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอำเภอวังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา.....	8
ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม.....	8
ภาพที่ 2.3 แนวคิดโลจิสติกส์การท่องเที่ยว.....	9
ภาพที่ 2.4 ท่องเที่ยวต่างชาติทั่วโลกและการคาดการณ์ในปี 2573 โดย UNWTO.....	15
ภาพที่ 2.5 ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อ GDP โลก ในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2558.....	16
ภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	26
ภาพที่ 4.1 บรรยากาศจุดชมวิวเขาค้อ.....	41
ภาพที่ 4.2 ภูทับเบิก.....	42
ภาพที่ 4.3 วัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว.....	43
ภาพที่ 4.4 แผนที่จังหวัดเพชรบูรณ์.....	44
ภาพที่ 4.5 ตัวอย่างการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านเว็บไซต์.....	46
ภาพที่ 4.6 แนวทางการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์.....	49
ภาพที่ 4.7 การจราจรติดขัดบนสถานที่ท่องเที่ยว.....	50

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้ในปัจจุบันการท่องเที่ยวได้กลายเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยหากจะพิจารณาจากความพร้อมและศักยภาพของประเทศไทยที่มีต่อการท่องเที่ยว พบว่าประเทศไทยนั้นยังมีจุดเด่นและข้อได้เปรียบจากประเทศ คู่แข่งหลายประการ เช่น ท่าเลที่ตั้ง เป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ อุตสาหกรรมบริการของคนไทยเป็นต้น นอกจากนี้ในปี 2558 World Economic Forum : WEF ได้จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 35 จาก 141 ประเทศทั่วโลก โดยหากพิจารณาในด้านที่สำคัญพบว่าด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 16 ด้านโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมทางอากาศอยู่ในอันดับที่ 17 ด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอยู่ในอันดับที่ 34 ด้านความพร้อมของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในอันดับที่ 60 ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นจุดแข็งของการท่องเที่ยวไทย

การท่องเที่ยวของประเทศไทยได้รับการคัดเลือกให้เป็นที่สุดของโลกในการจัดอันดับระดับนานาชาติหลายอันดับ เช่น กรุงเทพฯ ได้รับคัดเลือกเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ดีที่สุดภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกในปี 2558 โดย Master Card (Master Card's Asia Pacific Destinations Index 2015) รางวัลชายหาดที่ดีที่สุดของเอเชียในปี 2558 จาก World Travel Awards รางวัลประเทศท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในการท่องเที่ยวครอบครัว การท่องเที่ยวเชิงพักผ่อน สถานที่ท่องเที่ยวเพื่อการวิวาห์ในปี 2557 รางวัลสถานที่เพื่อการประชุมและจัดงานยอดเยี่ยมจาก TTG Travel Award ในปี 2557 และประเทศไทยได้รับรางวัลด้านการท่องเที่ยวจากนิตยสาร Travel New นิตยสารธุรกิจท่องเที่ยวชื่อดังจากภูมิภาคสแกนดิเนเวียในปี 2554 ติดต่อกันเป็นเวลา 9 ปี เนื่องจากความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของประเทศไทยในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมระดับโลก อย่างไรก็ตามทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถคงความนิยมและรักษาอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยยังคงมีทั้งจุดแข็งจุดอ่อนและศักยภาพในการพัฒนาตามวงจรการท่องเที่ยวดังนี้ 1.การวางแผนและตัดสินใจเที่ยว ที่ผ่านมามีการจัดการและการทำการตลาดได้เป็นอย่างดี จากจากการจัดอันดับของ WEF ทางด้านประสิทธิภาพของการตลาดประเทศไทยในการดึงดูดนักท่องเที่ยวในปี 2558 ประเทศไทยได้รับคะแนน 5.4 จาก 7.0 หรือเป็น

อันดับที่ 23 จาก 141 ประเทศทั่วโลก อย่างไรก็ตามพบว่ายังมีโอกาสที่จะพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดได้อาติการอำนวยความสะดวกในขั้นตอนการดำเนินการขอวีซ่า การพัฒนาระบบวางแผนท่องเที่ยวและระบบจองบัตรโดยสาร รวมทั้งการปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร 2.การเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย ความครอบคลุมของเครือข่ายเที่ยวบินระหว่างประเทศและการเป็นศูนย์กลางในการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศอื่นในภูมิภาคถือเป็นจุดแข็งของประเทศไทยจากการจัดอันดับของ International Air Transport Association ในด้านอัตราส่วนที่นั่งต่อกิโลเมตร บินต่อสัปดาห์ (Available International Seat-Km per Week) ในปี 2558 ประเทศไทยมีอัตราส่วนดังกล่าวสูงถึง 2,206 ที่นั่งซึ่งอยู่ในอันดับที่ 13 จาก 141 ประเทศทั่วโลก อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในด้านความเชื่อมโยงของระบบขนส่งมวลชนระหว่างสนามบินและตัวเมือง ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่ความสามารถในการรองรับของสนามบินและปัญหาขาดแคลนบุคลากรเป็นต้น

การพักอาศัยในประเทศไทยจากการสำรวจข้อมูลโรงแรมและสถานที่พักแรมในประเทศไทยพบว่ามีย่านที่พักอาศัยที่มีความหลากหลายและอยู่ในระดับราคาที่เหมาะสมจากผลสำรวจห้องพักโดยและธนาคารแห่งประเทศไทยในปี 2558 พบว่าประเทศไทยมีจำนวนห้องพักมากกว่า 632,000 โดยมีการเติบโตกว่าร้อยละ 3 ต่อปีในช่วงปี 2554 - 2558 และยังได้รับคะแนนจาก Trip Advisor ในปี 2558 ด้านคุณภาพของโรงแรมสูงถึง 4.8 จาก 5.0 อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัดในด้านมาตรฐานและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องรวมถึงการพัฒนาต่อยอดเพื่อสอดคล้องกับสภาวะการโลก 4.การเดินทางภายในประเทศไทยระบบการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ของประเทศไทยมีความพร้อมในระดับหนึ่งโดยมีเส้นทางคมนาคมทางอากาศเช่นโย่งสู่เมืองหลักหรือเมืองรองอย่างครอบคลุมทั้งประเทศมีเส้นทางคมนาคมทางถนนที่ได้มาตรฐาน แต่ยังมีปัญหาในด้านการบริหารจัดการและการเชื่อมโยงของระบบขนส่งมวลชน ปัญหาในด้านคุณภาพและมาตรฐานของระบบขนส่งมวลชนสาธารณะ เส้นทางที่เชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวรอง ตลอดจนการขาดระบบข้อมูลและสารสนเทศที่นำมาใช้พัฒนาและสนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ แม้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยได้รับการยอมรับในด้านคุณภาพการบริการและมีเครือข่ายอำนวยความสะดวกด้านการสื่อสารที่ค่อนข้างครอบคลุมแต่ในด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยอย่างมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในเรื่องมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยของประเทศไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำเกิดอาชญากรรมอุบัติเหตุและการหลอกลวงนักท่องเที่ยวบ่อยครั้งซึ่งจากการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยในปี 2558 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 89 ของโลกในด้านสุขอนามัยอันดับที่ 116 ในด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและอันดับที่ 132 ในด้านความปลอดภัยโดยทั้ง 3 มิตินี้เป็นจุดที่ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวพร้อมที่จะรองรับการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

(แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย 20 ปี คณะอนุกรรมการศึกษาด้านโลจิสติกส์ในคณะกรรมการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ : 24 เมษายน 2562)

จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางตอนบนของประเทศไทยมีพื้นที่ประมาณ 12,668 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 9 ของประเทศ มีประชากร 994,397 คน แบ่งการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ และมีเขตเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์เป็นศูนย์กลางของจังหวัด เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติ มีความอุดมสมบูรณ์ และมีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก ทำให้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาตินิยมมาเที่ยวเป็นจำนวนมาก นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่มีรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวมากับครอบครัว และยินดีจ่ายเงินเพื่อความพึงพอใจจากการเดินทางท่องเที่ยวด้วยการซื้อบริการท่องเที่ยวที่ให้ความสะดวกสบายและมาเพื่อสูดอากาศและธรรมชาติ เนื่องจากจังหวัดเพชรบูรณ์มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายรูปแบบ อาทิเช่น ธรรมชาติ ภูเขา วิถีชีวิต ร้านกาแฟ วัดที่สำคัญ ๆ และประวัติศาสตร์โบราณสถาน ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนตัวกระจายไปตามสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอต่างๆ เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีที่ตั้งกระจายกันไปตามแต่ละอำเภอ และมีย่านการค้า และร้านของฝากที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว อาทิ ตลาดถนนคนเดินไทหล่ม อำเภอหล่มสัก ตลาดริมน้ำ อำเภอหล่มสัก ตลาดถนนคนเดิน คน-เพ็ด-ชะ-บูน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ และร้านของฝากไร่กำนันจุล อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ เป็นต้น นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะมักมาเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ส่วนมากเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรป แหล่งท่องเที่ยวที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ ถ้ำน้ำหนาวหรืออุทยานแห่งชาติน้ำหนาว อุทยานแห่งชาติตาหมอก แหล่งเรียนรู้ประวัติศาสตร์หอโบราณคดีอินทราชัย ร้านกาแฟ ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวเอเชีย ได้แก่ วัดพระธาตุผาซ่อนแก้ววัดธรรมยาน เป็นต้น

ถ้าจังหวัดเพชรบูรณ์มีการจัดการโลจิสติกส์ที่ดีจะสามารถให้บริการนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดได้ อีกทั้งเพื่อเป็นการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และต่างชาติที่เข้ามาในจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้เกิดความประทับใจในการบริหารจัดการที่ดีแล้วกลับมาท่องเที่ยวอีก สร้างรายได้ให้เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวในจังหวัดได้

จากแนวคิดและสถานการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสถานการณ์ของระบบโลจิสติกส์ การท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการพัฒนา เพื่อทราบถึงภาพรวมการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ในปัจจุบัน ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบและการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงกับการกลับมาเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยว เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

- 1.2.1 นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมและความพึงพอใจต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์มากน้อยเพียงใด
- 1.2.2 ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นอย่างไร
- 1.2.3 แนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.3.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์
- 1.3.2 เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์
- 1.3.3 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีการกำหนดตัวแปรดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อครั้ง จำนวนครั้งในการมาท่องเที่ยว
- 2) ผู้ประกอบการรีสอร์ทและโรงแรม

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดนันทบุรี และแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มนักท่องเที่ยว คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ รวมจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการศึกษาครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาเป็นระยะเวลา 1 ปี คือ เดือนมิถุนายน 2562 ถึงเดือนพฤษภาคม 2563

ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยจะทำการศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์เท่านั้น

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยว หมายถึง การจัดการประสานงานระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ (Activities) ได้แก่ การส่งต่อทางกายภาพ (Physical flow) ประกอบด้วย การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว จุดต้อนรับ จุดพัก เส้นทางการเดินทางภายใน การจัดการระบบการต่อแถว (คิว) การส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flow) ประกอบด้วยศูนย์บริการหลักล่ามไกด์ มัคคุเทศก์แผนที่ ป้ายบอกทาง การส่งต่อทางการเงิน (Financial flow) ค่าธรรมเนียมบริการแลกเปลี่ยนตราต่างประเทศ การรับบัตร debit/credit ATM การคืนเงิน (Refund) สาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure) ห้องน้ำ สัญญาณโทรศัพท์ Internet e.g., WIFI 3G or more น้ำดื่ม จุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล ความยั่งยืน (Sustainability) จุดทิ้งขยะ การแยกขยะ การใช้วัสดุที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม การใช้พลังงานทางเลือก การบำบัดขยะ/ของเสีย เป็นต้น เพื่อให้การไหลของนักท่องเที่ยว (Physical Flow) จากต้นทางไปสู่ปลายทางโดยไม่มีข้อผิดพลาด และยังทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจสูงสุด

นักท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

องค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้การไหลของนักท่องเที่ยวจากต้นทางไปสู่ปลายทางของการท่องเที่ยวไม่มีข้อผิดพลาด

1.6 ประโยชน์ของงานวิจัย

1.6.1 ทราบสถานการณ์ภาพรวมของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

1.6.2 ได้นำผลการศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวที่ส่งผลให้เกิดการมาเที่ยวซ้ำในจังหวัดเพชรบูรณ์มาเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ตามประเด็นดังต่อไปนี้

ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยว
- 2.2 องค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ แนวโน้ม และทิศทางการท่องเที่ยว
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยว

โลจิสติกส์ท่องเที่ยว คือ “การจัดการประสานงานระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ (Activities) เพื่อให้การไหลของนักท่องเที่ยว (Physical Flow) จากต้นทางไปสู่ปลายทางโดยไม่มีข้อผิดพลาด และยังทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจสูงสุด” การขนส่งนักท่องเที่ยวเป็นเพียงกิจกรรมหนึ่งในโลจิสติกส์ท่องเที่ยว การขนส่งจะเกิดขึ้น ณ ช่วงหนึ่ง ๆ เท่านั้น ไม่ใช่ตลอดเส้นทาง เช่น กิจกรรมการขนส่งด้วยเครื่องบิน รถโดยสาร กิจกรรมการขนส่งด้วยเรือ ซึ่งจะไม่มีกิจกรรมการขนส่งอีกเมื่ออยู่ในที่พัก หากพูดในมิติของการขนส่งนักท่องเที่ยวว่าต่างจากการขนส่งสินค้าอย่างไร คำตอบที่สามารถทำให้เข้าใจได้ง่ายเข้าก็คือ คนเป็น Physical Flow ที่มีชีวิต จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก ที่หัวเราะได้ เดินไปไหนมาไหนได้ เหนื่อย หิว เจ็บไข้ได้ป่วยได้ ที่สำคัญตอบได้กับเราได้ ซึ่งสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างได้

ดังนี้

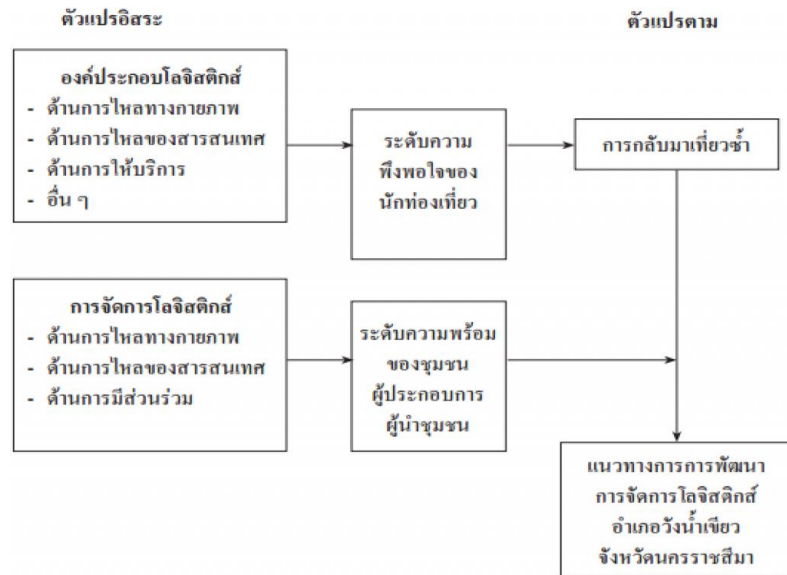

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบประเภทของนักท่องเที่ยว

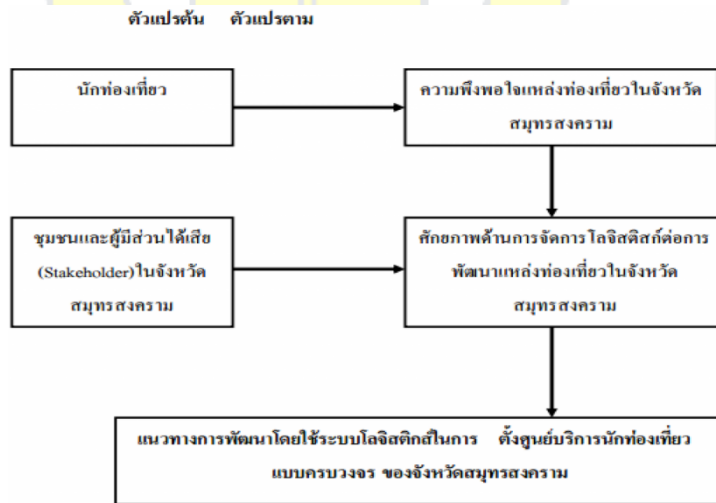
ประเภทของนักท่องเที่ยว	การขนส่งนักท่องเที่ยว	โลจิสติกส์ท่องเที่ยว
1. คน ท้องถิ่น ทั่วไป ที่ไม่ใช่ นักท่องเที่ยว	หัวใจอยู่ที่ความสามารถในการวางแผนการเดินทางได้ทุกขั้นตอน	
2. นักท่องเที่ยวที่ใช้พาหนะร่วมกับ คนท้องถิ่น	หัวใจอยู่ที่ความสามารถในการวางแผนการเดินทาง “เพื่อการท่องเที่ยวได้ทุกขั้นตอน โดยไม่หลงเส้นทาง”	หัวใจของโลจิสติกส์ท่องเที่ยว สำหรับ นักท่องเที่ยว กลุ่มนี้ ประกอบด้วย การขนส่งบวกับ การเชื่อมต่อของยานพาหนะที่ไปถึงที่หมายโดยไม่มีสะดุด
3. เฉพาะนักท่องเที่ยวล้วน ๆ โดยไม่มีคนท้องถิ่น	การจัดการรูปแบบการเดินทางให้นักท่องเที่ยวรู้สึกผ่อนคลาย สนุกปลอดภัย และเต็มอิ่ม	หัวใจของโลจิสติกส์ท่องเที่ยวสำหรับ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ประกอบด้วย รูปแบบการขนส่งนักท่องเที่ยว กับ การประสานงานระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ที่น่าประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว

จุดประสงค์ของการจัดการโลจิสติกส์ ก็เพื่อให้ได้มา R ทั้ง 7 คือ Right Time, Right Place, Right Position, Right Cost, Right Customer และ Right Value แต่สำหรับ โลจิสติกส์การท่องเที่ยวแล้ว ควรเพิ่ม Right Safety และ Green Thinking เข้าไปด้วย โดยเฉพาะเรื่องของความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของตัวนักท่องเที่ยวเอง และความร่วมมือกันจากทุกภาคส่วนในเรื่องของการจัดการรักษาสิ่งแวดล้อม สถาปัตยกรรม การทำนุบำรุงรักษา

มีผลงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศมากมาย ที่เสนอผลให้ทราบถึงแนวคิดและหลักการบริหารจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและยั่งยืน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

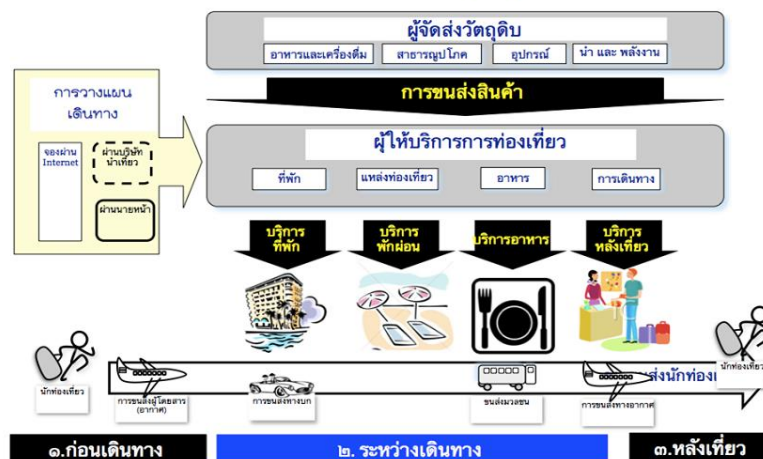

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอำเภอวังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา
ที่มา : เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ,(2555)

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม
ที่มา : Komson Sommanawat, Hathaipun Soonthornpipit, Sirirat Hotrawaisaya,(2010)

แนวคิดโลจิสติกส์การท่องเที่ยว (ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์, 2555)

ภาพที่ 2.3 แนวคิดโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

ที่มา : ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์, (2555)

การท่องเที่ยวเป็นระบบที่มีความซับซ้อนสูง (Jafari 1974, Smith 1994, McKercher 1999, Véronneau & Roy 2009) การบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ประสบความสำเร็จจึงจำเป็นต้องเข้าใจระบบของห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเสียก่อน (Véronneau & Roy 2009, Zhang et al. 2009) เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน (Schwartz et al. 2008) โดยผ่านการประสานงาน เชื่อมโยงของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในห่วงโซ่อุปทาน (Lemmetynen 2010) โดยการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวนี้ย่อมจะส่งผลถึงการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี (Spasic 2012) จากความซับซ้อนของการท่องเที่ยวนั้นเองทำให้กรอบแนวคิดของห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวมีความซับซ้อนไปด้วยเช่นกัน (Zhang et al., 2009) อย่างไรก็ตาม นิยามของห่วงโซ่อุปทานนั้นได้รับอิทธิพลจากสามงานหลักๆ ได้แก่ Tapper and Font (2004), Zhang et al. (2009) และ Piboonrunroj and Disney (2009) โดย Tapper and Font (2004) ได้เสนอกรอบแนวคิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทาน การท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วย 16 องค์ประกอบดังนี้

1. การเดินทางเข้าออกแหล่งท่องเที่ยว
2. การขนส่งทางบก
3. การดำเนินงานทางบก

4. แหล่งท่องเที่ยว
5. กิจกรรมทางวัฒนธรรม สังคม และกีฬา
6. เฟอร์นิเจอร์ เครื่องแกะสลัก
7. สาธารณูปโภค บริการ และ ทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว
8. พลังงานและแหล่งน้ำ
9. การจัดการขยะ
10. การผลิตอาหาร
11. การชกกรีต
12. การปรุงอาหารและเครื่องดื่ม
13. ที่พักอาศัย
14. การนำเที่ยว
15. การตลาดและการขาย
16. ลูกค้า

จากการวิเคราะห์งานวิจัยที่ค้นพบแล้วพบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว นั้น มักจะเป็นงานวิจัยที่เป็นการนำเสนอกรอบแนวคิดและการใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ เช่น ทฤษฎีเกมส์มาวิเคราะห์ (Zhang et al., 2009) ทำให้ยังขาดงานวิจัยเชิงประจักษ์ที่ใช้ข้อมูลจริงในการวิเคราะห์ โดยงานวิจัยที่ใช้ข้อมูลจริงสำหรับศึกษาห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว นั้นมีความจำเป็นและเป็นที่ต้องการอย่างมากทั้งในวงการวิชาการ ภาครัฐ หรือภาคเอกชน เนื่องจากห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว นั้นมีความซับซ้อนและมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ หลากหลาย (Véronneau & Roy 2009) กรอบแนวคิดและผลงานวิจัย ที่เกิดจากการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการพิสูจน์และอธิบายด้วยงานวิจัยเชิงประจักษ์ Zhang et al. (2009) ได้ริเริ่มพัฒนาแบบจำลองห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวขึ้นโดยมีขอบเขตอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น ต่อมา Piboonrungraj (2009) และ Piboonrungraj and Disney (2009) ได้ปรับปรุงให้เป็นแบบจำลองห่วงโซ่อุปทานทั้งระบบโดยพิจารณาตั้งแต่การเริ่มวางแผนท่องเที่ยว ตลอดจนช่วงที่เดินทางท่องเที่ยวไปจนถึงบริการต่าง ๆ หลังการท่องเที่ยว ดังภาพที่ 1.3 โดยงานวิจัยต่อเนื่องของ Piboonrungraj and Disney (2009, 2011, 2012) ที่ได้ศึกษาถึงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่าการร่วมมือกันของวิสาหกิจต่าง ๆ ในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว (ได้แก่โรงแรมที่พัก พลายเออร์ และ บริษัททัวร์) เช่น การแบ่งปันข้อมูล การตั้งทีมงานทำงานร่วมกัน ตลอดจนการร่วมลงทุนระหว่างกันทั้งในด้านการพัฒนาบุคลากรและการลงทุนในด้านเทคโนโลยีหรือองค์ความรู้ต่าง ๆ นั้น จะช่วยให้วิสาหกิจเหล่านั้นมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นทั้งด้านการเงิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโลจิสติกส์ตลอดจนทำให้ลูกค้า หรือ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อ

บริการการท่องเที่ยวของวิสาหกิจมากขึ้น สำหรับโลกที่ทำให้การทำงานร่วมกันของวิสาหกิจเหล่านั้นทำให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น Piboonrungrroj, Disney and Williams (2011) ได้ศึกษาพบว่าการสร้างความร่วมมือกันภาพในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเดียวกันนั้นจะสามารถทำให้วิสาหกิจลดต้นทุนการดำเนินการ (Transaction cost) ลงได้ อันจะส่งผลให้วิสาหกิจเองมีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

จากการศึกษาและวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางในการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเป็น 4 ส่วน คือ

1. การเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) เร่งพัฒนาถนนและเส้นทางที่จะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวกรวดเร็วและปลอดภัย จัดการให้มีระบบขนส่งมวลชนที่มีมาตรฐานสามารถรองรับการท่องเที่ยวได้ทั้งในระดับเชื่อมต่อระหว่างแหล่งท่องเที่ยวและระดับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ดำเนินการด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวอย่างมีแบบแผน การรักษาความปลอดภัย ณ สถานีขนส่ง เส้นทางท่องเที่ยว การเดินทางกรณีฉุกเฉิน นักท่องเที่ยว สามารถเดินทางท่องเที่ยวในชนบทได้โดยขนส่งมวลชนได้อย่างมั่นใจในความปลอดภัย เร่งปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคด้านโลจิสติกส์เช่น ไฟฟ้า ส่องสว่างตามถนน ทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว น้ำประปา การเก็บขยะสิ่งปฏิกูล

2. การเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow) จัดทำเว็บไซต์ที่สวยงามดึงดูดใจ มีข้อมูลครบถ้วน แจ้งข้อมูลการท่องเที่ยวผ่านระบบ ข้อมูล Online ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าดูได้ทุกที่ทุกเวลา มีการประชาสัมพันธ์จุดแวะพักเที่ยวใหม่ ๆ ให้ทราบผ่านสื่อต่าง ๆ พร้อมจัดทำแผนที่เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวเก่า ระบุจุดเริ่มต้น และปลายทางอย่างชัดเจน ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจง่ายอย่างรวดเร็ว จัดทำป้ายบอกทางให้ชัดเจน ภาษาเข้าใจง่าย รูปแบบมาตรฐาน จำนวนเหมาะสม เพียงพอและจัดวางติดตั้งอย่างสวยงามเป็นระบบ จัดทำแผนที่แสดงถึงเส้นทาง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเชื่อมต่อระหว่าง แหล่งท่องเที่ยวอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ติดตั้งในสถานที่และตำแหน่งที่นักท่องเที่ยว สามารถมองเห็นได้ง่าย เข้าใจง่าย ใช้ประโยชน์ได้รวมทั้งการมีโบว์ชัวร์จัดวางไว้ให้ นักท่องเที่ยวสามารถหยิบไปใช้ได้โดยง่ายตามสถานที่ต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวผ่าน จัดตั้งกลุ่มศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวท้องถิ่น เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในแหล่งท่องเที่ยว

3. การเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) เพิ่มเครื่องเบิกเงินสดอัตโนมัติ (ATM) ให้มากขึ้นทั้งจำนวนและสถานที่ติดตั้ง และสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเบิกเงิน มาใช้จ่ายใช้สอยได้ตลอดเวลา

4. องค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมกลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่และบทบาทต่าง ๆ กันในการเสริมการ พัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เช่น เสริมสร้างการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหวทางกายภาพ และการเคลื่อนไหวของสารสนเทศ โดยการมีกลุ่มศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว กลุ่มพัฒนาและจัดระเบียบป้ายบอกทาง กลุ่มมัคคุเทศน์เยาวชนในพื้นที่นำทาง กลุ่มพัฒนาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว มีการประสานความร่วมมือด้านความปลอดภัยระหว่างคนในชุมชน อบต. อสม. โรงพยาบาล ตำรวจ และองค์กรอื่น ๆ โดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทั้งงบประมาณ และการอำนวยความสะดวก จัดให้มีการประชุมประชาคมด้านโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวทั้งภายในชุมชน และระหว่างชุมชนทุกเดือน จัดเวทีสร้างกระบวนการเรียนรู้ความเข้าใจ ทำ Workshop จัดทำวิสัยทัศน์การพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวทั้งระยะสั้นและระยะยาว มีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวตลอดทั้งปีทั้งในและนอกเทศกาล ในปัจจุบันการจัดเทศกาล จัดกิจกรรมเน้นเฉพาะในหน้าหนาวที่เป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวช่วงเดือนธันวาคม ถึงเดือนมกราคม ควรมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ พร้อมโปรโมชั่นพิเศษเป็นการเชิญให้มีการมาท่องเที่ยวนอกฤดูกาล เพื่อเป็นการกระจายภาวะการแออัดของการเคลื่อนที่ทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวในช่วงเทศกาล มีการกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ มีการกระจายงาน โดยมอบอำนาจให้ชุมชนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ระยะเวลาให้หน่วยงานรัฐเป็นที่เลี้ยง เพื่อให้มีระบบชัดเจน มีระบบตรวจสอบ อาศัยแนวคิดของชุมชนที่รู้ข้อมูลในพื้นที่ตนเองเป็นอย่างดี จัดลำดับสิ่งที่ต้องมีการพัฒนาก่อนหลังตามความจำเป็นเร่งด่วน โดยมีการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการและตัวชี้วัดความสำเร็จที่เหมาะสม

2.2 องค์ประกอบการจัดการโลจิสติกส์ท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยว (PIFFS Analysis) The Five Core Components of Logistics of Tourist Attractions) โดย ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์ (2556) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์ประกอบด้วย

1. การส่งต่อทางกายภาพ (Physical flow)

1.1 การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว

1.2 จุดต้อนรับ

1.3 จุดพัก

1.4 เส้นทางการเดินทางภายใน

1.5 การจัดการระบบการต่อแถว (คิว)

2. การส่งต่อด้านข้อมูลข่าวสาร (Information flow)

2.1 ศูนย์บริการหลัก

2.2 ล่าม

2.3 ไกด์ มัคคุเทศก์

2.4 แผนที่

2.5 ป้ายบอกทาง

3. การส่งต่อทางการเงิน (Financial flow)

3.1 ค่าธรรมเนียม

3.2 บริการแลกเงินตราต่างประเทศ

3.3 การรับบัตร debit/credit

3.4 ATM

3.5 การคืนเงิน (Refund)

4. สาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure)

4.1 ห้องน้ำ

4.2 สัญญาณโทรศัพท์

4.3 Internet e.g., WIFI 3G or more

4.4 น้ำดื่ม

4.5 จุดพยาบาล/หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน/การส่งต่อโรงพยาบาล

5. ความยั่งยืน (Sustainability)

5.1 จุดทิ้งขยะ

5.2 การแยกขยะ

5.3 การใช้วัสดุที่เป็นมิตร

5.4 การซัพลังงานทางเลือก

5.5 การบำบัดขยะ/ของเสีย

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ แนวโน้ม และทิศทางการท่องเที่ยว

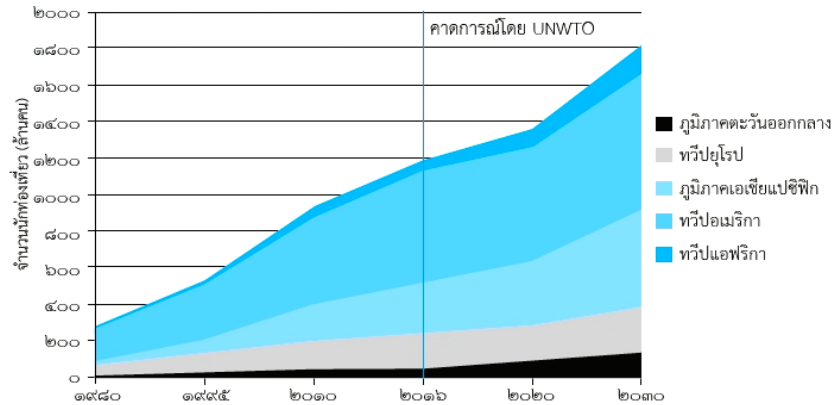
สภาพแวดล้อมและบริบทการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของโลก ซึ่งในปี 2558 อุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วโลกมีมูลค่ากว่า 7.86 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือร้อยละ 9.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศทั่วโลก (Gross Domestic Product: GDP) ในส่วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยนั้นได้สร้างรายได้กว่า 2.23 ล้านล้านบาท มีมูลค่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกว่าร้อยละ 17 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ กอปรกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสภาวการณ์โลกและพฤติกรรมของผู้บริโภค อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยจึงต้องมีการปรับตัวตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรักษาและพัฒนาขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวของประเทศ

สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวในตลาดโลก

การท่องเที่ยวทั่วโลกมีการเติบโตและขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลก (The United Nations World Tourism Organization: UNWTO) พบว่าในปี 2558 มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกอยู่ที่ 1.2 พันล้านคน โดยในช่วงปี 2553 - 2558 จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกมีอัตราการเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 6 ทั้งนี้ UNWTO ได้คาดการณ์ว่าในปี 2573 จะมีนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลก จำนวนกว่า 1.8 พันล้านคน หรือคิดเป็นอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3 ต่อปี ซึ่งคาดการณ์เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จำนวน 535 ล้านคน คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 57 ในจำนวนดังกล่าวแบ่งออกเป็นนักท่องเที่ยวในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 293 ล้านคน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 187 ล้านคน โอเชียเนีย จำนวน 19 ล้านคน และเอเชียใต้ จำนวน 36 ล้านคน

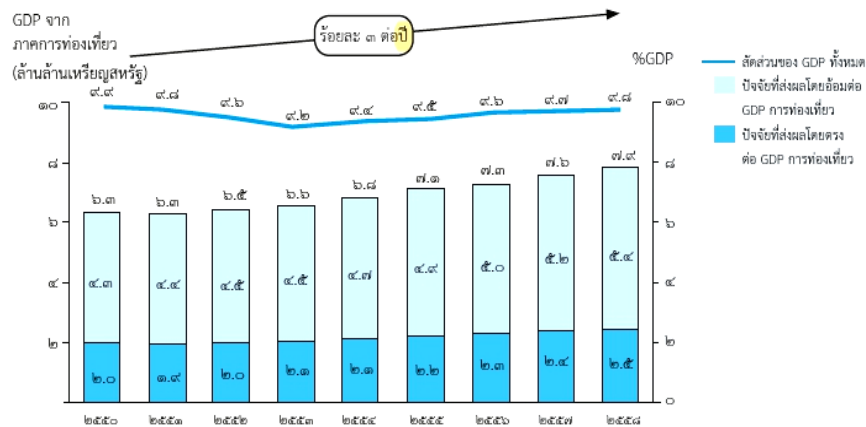

ภาพที่ 2.4 ท่องเที่ยวต่างชาติทั่วโลกและการคาดการณ์ในปี 2573 โดย UNWTO

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว, UNWTO, WTTC และ WEF

ในปี 2558 การท่องเที่ยวทั่วโลกมีมูลค่าประมาณ 7.86 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 9.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั่วโลก (Gross Domestic Product: GDP) มีการเติบโตจากปี 2550 ซึ่งมีมูลค่าอยู่ที่ 6.3 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ร้อยละ 3 ต่อปี ทั้งนี้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ได้แก่ 1) ปัจจัยโดยตรง (Direct Contribution) ประกอบด้วย การใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และนักท่องเที่ยวในประเทศ รวมถึงการใช้จ่ายของรัฐบาลในภาคบริการด้านการท่องเที่ยวส่งผลโดยตรงต่อ GDP ของการท่องเที่ยวโลก ประมาณ 2.5 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณร้อยละ 31 และ 2) ปัจจัยโดยอ้อม (Indirect Contribution) ประกอบด้วย การลงทุนจากอุตสาหกรรมอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การใช้จ่ายของรัฐบาลในการสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยทั่วไป และการซื้อสินค้าและบริการโดยธุรกิจ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อนำมาใช้ผลิต ผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อ GDP การท่องเที่ยวโลก ทำให้ในปี 2558 มีมูลค่าต่อ GDP การท่องเที่ยวโลก ประมาณ 5.4 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 69 ของมูลค่าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลก

ภาพที่ 2.5 ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อ GDP โลก ในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2558

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว, UNWTO, WTTC และ WEF

สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นติดอันดับที่ 11 ของโลก สะท้อนให้เห็นจากแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยในระยะที่ผ่านมาจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 14 ล้านคน ในปี 2552 มาเป็น 29.8 ล้านคน ในปี 2558 ซึ่งมากเป็นอันดับที่ 11 ของโลก ประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยมากที่สุด ได้แก่ จีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี และลาว ตามลำดับ สำหรับแนวโน้มนักท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) พบว่าในช่วงปี 2554 – 2558 มีการเติบโตกว่าร้อยละ 9 ต่อปี โดยในปี 2557 นักท่องเที่ยวไทยเดินทางคิดเป็น 136.2 ล้านคนครั้ง และเพิ่มสูงขึ้นในปี 2558 ที่ 138.8 ล้านคนครั้ง

รายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยว โดยในปี 2556 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวอยู่ที่ 1.2 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น ร้อยละ 19.08 จากปีที่ผ่านมา แม้ว่าในปี 2557 จะมีเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมือง ซึ่งส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเหลือจำนวน 1.17 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.93 แต่รายได้ก็สามารถปรับตัวขึ้นสูงกว่าระดับเดิมมาอยู่ที่ 2.23 ล้านล้านบาท ในปี 2558 ซึ่งในจำนวนนี้แบ่งเป็น รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 1.44 ล้านล้านบาท และรายได้จากนักท่องเที่ยวไทย จำนวน 0.79 ล้านล้านบาท นอกจากนี้ จากการเก็บสถิติของ UNWTO ประเทศไทยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงถึง 44.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือสูงเป็นอันดับที่ 6 ของโลก ทั้งนี้ คาดการณ์ว่ารายได้จากการท่องเที่ยวทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย

และชาวต่างชาติ ในปี 2559 จะมีรายได้รวม 2.4 ล้านล้านบาท และในปี 2560 จะมีรายได้สูงถึง 2.5 ล้านล้านบาท

ตารางที่ 2.2 ประเทศที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงสุด 15 อันดับแรกของโลก

ลำดับ	จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านบาท)			
	พ.ศ. 2558		พ.ศ. 2557	
1	ฝรั่งเศส	84.5	ฝรั่งเศส	83.7
2	สหรัฐอเมริกา	77.5	สหรัฐอเมริกา	75.0
3	สเปน	68.2	สเปน	64.9
4	จีน	56.9	จีน	55.6
5	อิตาลี	50.7	อิตาลี	48.6
6	ตุรกี	39.5	ตุรกี	39.8
7	เยอรมัน	35	เยอรมัน	33.0
8	สหราชอาณาจักร	34.4	สหราชอาณาจักร	32.6
9	เม็กซิโก	32.1	รัสเซีย	29.8
10	รัสเซีย	31.3	เม็กซิโก	29.3
11	ไทย	29.9	ฮ่องกง	27.8
12	ออสเตรเลีย	26.7	มาเลเซีย	27.4
13	ฮ่องกง	26.7	ออสเตรเลีย	25.3
14	มาเลเซีย	25.7	ไทย	24.8
15	กรีซ	23.6	กรีซ	22.0

ตารางที่ 2.3 ประเทศที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงสุด 15 อันดับแรกของโลก

ลำดับ	รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านเหรียญสหรัฐ)			
	พ.ศ. 2558		พ.ศ. 2557	
1	สหรัฐอเมริกา	204.54	สหรัฐอเมริกา	191.33
2	จีน	114.11	จีน	105.38
3	สเปน	56.53	สเปน	65.11
4	ฝรั่งเศส	45.92	ฝรั่งเศส	58.15
5	สหราชอาณาจักร	45.46	สหราชอาณาจักร	46.54
6	ไทย	44.55	อิตาลี	45.49
7	อิตาลี	39.45	เยอรมัน	43.32
8	เยอรมัน	36.87	มาเก๊า	42.55
9	ฮ่องกง	36.15	ไทย	38.42
10	มาเก๊า	31.30	ฮ่องกง	38.38
11	ออสเตรเลีย	29.41	ออสเตรเลีย	31.94
12	ตุรกี	26.62	ตุรกี	29.55
13	ญี่ปุ่น	24.98	มาเลเซีย	22.60
14	อินเดีย	21.01	ออสเตรเลีย	20.82
15	ออสเตรเลีย	18.30	อินเดีย	19.70

การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อครั้งสูงขึ้นถึงแม้วันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวจะลดลง โดยในปี 2558 นักท่องเที่ยวต่างชาติมีการใช้จ่ายเป็นจำนวน 5,072.69 บาทต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้ากว่าร้อยละ 6.23 ในทางตรงกันข้าม จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวลดลงมาอยู่ที่เฉลี่ย 9.55 วัน ซึ่งลดลงร้อยละ 3.5 จากปีที่ผ่านมาทั้งนี้เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในระยะใกล้ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและมาเลเซียรวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน อนึ่ง ปัจจัยโดยรวมยังส่งเสริมการพัฒนาของนักท่องเที่ยวต่างชาติ อาทิ สถานการณ์ภายในประเทศที่เริ่มดีขึ้นทำให้การท่องเที่ยวไทยฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวจีน และค่าโดยสารสายการบินระหว่างประเทศที่ลดลง

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐชัย บุรณะวิมลวรรณและเกศรา สุขเพชร 2561 ได้ศึกษาวิจัยเรื่องบริบทโลจิสติกส์การท่องเที่ยวด้านการไหลทางภาพบนเส้นทางตาก - แม่สอด โดยเริ่มศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือบทความ เอกสารทางราชการ และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงนำข้อมูลปฐมภูมิโดยใช้การสำรวจการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวด้านการไหลทางกายภาพของเส้นทางตาก - แม่สอด ประกอบด้วย 9 แหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ศาลเจ้าพ่อพะวอ ศาลเจ้าพ่อขุนสามชน วัดโพธิคุณ ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราชวัดไทยพัฒนาราม อุทยานแห่งชาติลานสาง อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช ตลาดชาวเขาตอยมุเซอและตลาดริมเมย ผลการวิจัยพบว่า ต้นทุนการเดินทางในเส้นทางตาก - แม่สอด มีต้นทุนทั้งหมด 174.45 บาท ใช้น้ำมันเบนซิน ทั้งหมด 7.02 ลิตร เวลาแวะชมแหล่งท่องเที่ยวทุกที่รวม 12 ชั่วโมง แหล่งท่องเที่ยวทุกแห่งมีป้ายชี้ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีบริการสุขาที่สะอาด ยกเว้นศาลเจ้าพ่อขุนสามชนที่สุขาต้องได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วนและตลาดชาวเขาตอยมุเซอที่ขาดการให้บริการสุขาสาธารณะ แหล่งท่องเที่ยวที่มีตู้เอทีเอ็มมีเพียงสองแห่ง คือ ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและตลาดริมเมย แหล่งท่องเที่ยวที่มีที่พักเป็นของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราชและอุทยานแห่งชาติลานสาง แหล่งท่องเที่ยวที่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวคือ อุทยานแห่งชาติลานสาง อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช และตลาดริมเมย

วาสนา จรุงศรีโชติกาจรและคณะ 2560 ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกำแพงเพชร การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบเชิงผสมผสาน (Mixed Methodology) ของบริบทแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาบริบทและระบบการจัดการโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยว 2) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของปัจจัยการจัดการโลจิสติกส์ และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ ซึ่งได้เก็บรวบรวมข้อมูลแบบทุติยภูมิ การสัมภาษณ์เชิงลึก การอภิปรายกลุ่ม และการเก็บแบบสอบถามนักท่องเที่ยวไทยจำนวน 400 ชุด โดยใช้สถิติแบบบรรยาย คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เชิงลึกกับหน่วยงานและภาคีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัย พบว่า แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม 5 ลำดับแรก คือ 1) บ่อน้ำพุร้อนพระร่วง (บึงสาป) 2) อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร 3) อุทยานแห่งชาติคลองลาน 4) อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ 5) พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกำแพงเพชร ซึ่งระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อองค์ประกอบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยการจัดการโลจิสติกส์ด้านการบริการลูกค้ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และปัจจัยการจัดการโลจิสติกส์ด้านการไหลทางสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ข้อเสนอแนะที่ได้ พบว่า ควรมีการพัฒนาสภาพเส้นทางจราจรให้ดีขึ้น พัฒนาการประชาสัมพันธ์

แหล่งท่องเที่ยวและป้ายบอกทางให้ชัดเจน รวมถึงการพัฒนาระบบการขนส่งมวลชนที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว โดยมีหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบให้การสนับสนุนทั้งด้านสาธารณูปโภคและด้านงบประมาณ

ทัศนีย์ สิริวิทยกุล (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาโซ่อุปทาน การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และการสังเกต ประชากรการวิจัย ได้แก่ (1) นักท่องเที่ยว (2) กลุ่มชุมชน (3) กลุ่มผู้ประกอบการ (4) เจ้าหน้าที่รัฐ กลุ่มตัวอย่างรวม 72 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกต ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเป็นหมู่คณะและพักค้างแรม 1 คืน โดยการจองแพ็คเกจทัวร์กับทางกลุ่มโฮมสเตย์ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัวจะไม่พักค้างแรมเนื่องจากไม่ทราบข้อมูลด้านการมีที่พัก แนวทางการพัฒนาด้านกายภาพควรจัดให้มีรถโดยสารสาธารณะวนรถเข้าไปถึงชุมชนบ้านเชียง ควรปรับปรุงภูมิทัศน์ด้วยแนวความคิดการออกแบบเพื่อทุกคน ควรมีการจักรยานให้เช่าเพื่อความสะดวกในการเดินทางไปยังจุดชมต่าง ๆ ควรมีกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วม ด้านสารสนเทศควรมีการนำเอาระบบการสื่อสารสังคมออนไลน์มาใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้มากขึ้น และแนะนำ การเดินทางไปยังจุดชมต่าง ๆ และระบบการสื่อสารแนะนำโดยเสียงภายในพิพิธภัณฑ์ ด้านการเงินควรมีระบบการจองที่พักผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ แนวทางการพัฒนาด้านอื่น ๆ ควรพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่โดยคงความเป็นอัตลักษณ์ไว้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การปรับปรุงภูมิทัศน์ด้วยแนวความคิดการออกแบบเพื่อทุกคนมาประยุกต์ให้เพื่อยกระดับให้มีความเป็นสากล และควรมีการจัดประชุมชุมชนเพื่อให้มีส่วนร่วมในแนวทางการพัฒนาโซ่อุปทานการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนเกิดสมดุลกันทั้งชุมชน

อมลีนรัศมี ศรีบัวนา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในวัดศรีสุพรรณ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยการเก็บแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่วัดศรีสุพรรณ จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 30 - 39 ปี ประกอบอาชีพเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท วัตถุประสงค์ของการมาเดินทางมาเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ โดยเลือกเดินทางมาเที่ยววัดศรีสุพรรณในช่วงเย็นในด้านความพึงพอใจต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านสถานที่ในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจด้านการไหลทางกายภาพในระดับมาก รองลงมา คือด้านบุคลากร ด้านการให้บริการ ตามลำดับ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังมีข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงและพัฒนาองค์ประกอบโลจิสติกส์ในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านการไหลทางกายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ ด้านการบริการ ด้านสถานที่ และด้านบุคลากร

ชัยฤทธิ์ ทองรอด (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว 2) ความพึงพอใจต่อระบบโลจิสติกส์การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม และ 3) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม การวิจัยนี้ใช้รูปแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพจากผู้ประกอบการเรือนาเที่ยว นายกเทศมนตรี และนายกองค์การส่วนตำบล ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณใช้การแจกแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way-ANOVA) ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดนครปฐม อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เคยมานครปฐมแล้ว 2 - 3 ครั้ง ส่วนใหญ่มากันแบบครอบครัว เดินทางโดยรถยนต์ค้นหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเว็บไซต์ วัตถุประสงค์หลักในการท่องเที่ยว คือ ทำบุญไหว้พระให้เหตุผลว่า จังหวัดนครปฐมมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 1,000 - 2,000 / ครั้ง สถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมคือ พุทธมณฑล พระปฐมเจดีย์ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอสมุดแห่งชาติ หากมีโอกาสนักท่องเที่ยวจะกลับมาเที่ยวจังหวัดนครปฐมอีกครั้ง และจะแนะนำผู้อื่นให้มาเที่ยวจังหวัดนครปฐมด้วย ในด้านความพึงพอใจต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนด้านที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ การเคลื่อนไหวด้านสารสนเทศมีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ การสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและโฆษณาตามสื่อต่างๆ ความสะดวกสบายที่ได้รับจากการท่องเที่ยว และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวส่วนด้านที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ สิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว การไหลเวียนทางการเงิน และการไหลทางกายภาพ แต่ทั้งนี้ยังพบปัญหาที่แก้ไข คือ 1) ควรจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวระยะสั้น (วันเดียว) และแบบพักค้างคืน 2 - 3 วัน 2) ควรจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวทุกแห่ง 3) ควรมีการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว และขยายทางในบางจุดเพื่อเป็นทางจักรยานและ 4) จัดเตรียมความพร้อมของแผนฉุกเฉิน หากเกิดอุบัติเหตุ

กรวรรณ สังขกร และคณะ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง “การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ” เป็นสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ สถานการณ์การจัดการห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ เพื่อยกระดับศักยภาพและความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุการศึกษาค้นคว้าวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ สำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ โดยเก็บแบบสอบถามชาวไทยและต่างชาติ จำนวน 648 ตัวอย่าง สังเกตการณ์การจัดทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ และทดลองจัดทัวร์สำหรับ

นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ และสำรวจห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุด้วย SCAAN@Model เพื่อวางโครงสร้างฐานข้อมูลตามเส้นทางการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุชาวไทยและชาวต่างชาติมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ทั้งในด้านการท่องเที่ยวในประเทศ และต่างประเทศวัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว ผู้ที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยการจัดวางแผนการเดินทาง การหาข้อมูลการท่องเที่ยว เป็นต้น ส่วนการศึกษาห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุและศึกษา การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ พบว่า ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนสามารถสร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานได้ตามความสนใจของนักท่องเที่ยวโดยแบ่งออกเป็น 9 ด้าน คือด้านเกษตร ด้านประวัติศาสตร์ ด้านธรรมชาติ ด้านสุขภาพ ด้านผจญภัย ด้านธรรมชาติ ด้านกีฬา บ้านเท็งนันทนาการ และด้านเรียนรู้สิ่งใหม่และวัฒนธรรม

ศรีสมร อิศริยา (2558) ได้ศึกษาเรื่อง “การศึกษาห่วงโซ่อุปทานและตัวแบบข้อมูลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย” เพื่อสร้างความเข้าใจในภาพรวมของการประสานงานกันระหว่างผู้ประกอบการที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียหลัก และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ประกอบการที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียแต่ละราย ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและการประมวลผลข้อมูลเป็นอย่างมาก ดังนั้น การแลกเปลี่ยนหรือส่งต่อข้อมูลระหว่างกัน ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนในอุตสาหกรรม ผลการศึกษา พบว่า ในผู้ประกอบการที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียหลัก 6 กลุ่มประกอบไปด้วย โรงแรมที่พัก ตัวแทนการท่องเที่ยว หน่วยงานดูแล และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ธุรกิจการท่องเที่ยว กิจกรรมธุรกิจและบริการด้านอาหาร และธุรกิจการเดินทาง มีเพียง 2 กลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด คือโรงแรม และตัวแทนการท่องเที่ยว โดยปัญหาที่ผู้ประกอบการเหล่านี้มักประสบในการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบ่งออกได้เป็น 3 ด้านคือ ปัญหาด้านการจัดการข้อมูล ข่าวสารและความรู้ ปัญหาจากลักษณะการทำงานในบริบทของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และปัญหาอันเนื่องมาจากการพัฒนาอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์และพัฒนาตัวแบบข้อมูลโดยรวมและจัดกลุ่มข้อมูลตามประเภทของผู้ประกอบการและความต้องการใช้งานข้อมูลในการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานของผู้ประกอบการแต่ละกลุ่ม

ณภัทร ทิพย์ศรี ขจีโณม เจียรตระกูล และคณะ 2558 ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่รายและ (2) เปรียบเทียบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ราย จำแนกตามลักษณะของธุรกิจ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาการดำเนินงาน และจำนวนพนักงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงราย จำนวน 127 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดเชียงราย โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้านเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าค่าคะแนนสูงสุด คือ ด้านการเอาใจใส่ผู้ใช้บริการ รองลงมาคือด้านการให้บริการการรับจ่ายเงิน และต่ำที่สุดคือ ด้านการสร้างความปลอดภัยระหว่างการเดินทาง สำหรับผลการเปรียบเทียบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวในจังหวัดเชียงราย จำแนกตามลักษณะของธุรกิจในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงานในธุรกิจ พบว่า ธุรกิจนำเที่ยวที่มีลักษณะของธุรกิจ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน และจำนวนพนักงานในธุรกิจต่างกัน มีการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวต่างกัน โดยสรุป ผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวในจังหวัดเชียงราย สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการระบบการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีศักยภาพทางการแข่งขันในตลาดบริการต่อไป

เลกิงศักดิ์ ชัยชาญ 2555 ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบและการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ปรับปรุงจากปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดส่งผลให้เกิดการมาเที่ยวซ้ำในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง 4 กลุ่มคือนักท่องเที่ยว ชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้นำชุมชน ในตำบลวังน้ำเขียว ตำบลไทยสามัคคี ตำบลอุดมทรัพย์ ตำบลวังหมี ตำบลระเริง รวม 5 พื้นที่ รวมทั้งสิ้น 570 ตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในภาพรวมมีอายุช่วง 30-34 ปี ทางด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก ใช้เวลาท่องเที่ยว 2 วัน วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางท่องเที่ยวคือเพื่อพักผ่อน กิจกรรมนันทนาการที่ทำพร้อมกับการท่องเที่ยวคือชมทิวทัศน์ และเกือบทั้งหมดต้องการกลับมาท่องเที่ยว ในอำเภอวังน้ำเขียวอีก สำหรับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.82) ต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในภาพรวม โดยด้านการไหลทางกายภาพได้รับความพึงพอใจต่ำสุดในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.20) ความคิดเห็นด้านความพร้อมและแนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวให้ดีขึ้นนั้นควรมีความพร้อมด้านการทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย นอกจากนี้ในพื้นที่ควรมีการรวมกลุ่มต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่และบทบาทดังกล่าวร่วมกัน

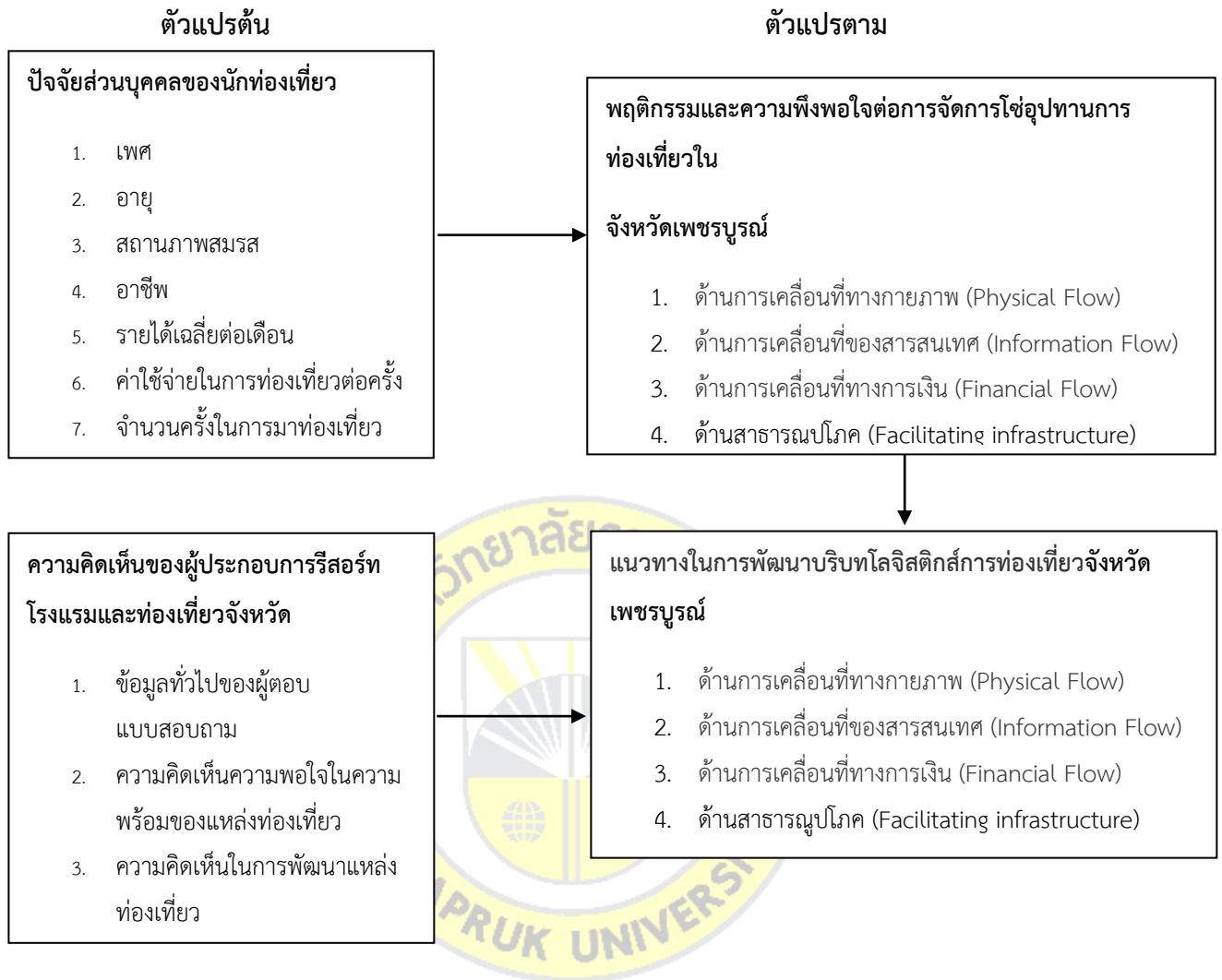
อัศวพงศ์ อั้นทอง (2555) ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์กับความจงรักภักดีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของคุณค่าที่ได้รับจากสิ่งดึงดูดใจและการจัดการโลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่โดยประยุกต์ใช้แนวคิดความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างคุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว และใช้แบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Models: SEM) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติ แบบจำลองประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 10 ตัวแปรและตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร เป็นตัวแปรแฝงภายนอก 2 ตัวแปร คือ คุณค่าที่ได้รับจากสิ่งดึงดูดใจ และการจัดการโลจิสติกส์ ส่วนตัวแปรแฝงภายใน 2 ตัวแปร ได้แก่ ความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการโลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่ เช่นเดียวกับสิ่งดึงดูดใจ โดยการจัดการการไหลเวียนทางด้านข้อมูลข่าวสารเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการโลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวเชียงใหม่ แม้ว่าเชียงใหม่สามารถจัดการได้ดีในเรื่องข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว แต่มีจุดอ่อนในเรื่องข้อมูลการเดินทางภายในจังหวัดเชียงใหม่ (แผนที่หรือป้ายบอกทาง) และเว็บไซต์ (Web site) ควรมีความทันสมัย และถูกต้อง เพื่อใช้ประกอบในการเดินทาง ขณะที่การจัดการการไหลเวียนทางด้านกายภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญรองลงมา เชียงใหม่สามารถจัดการด้านความพร้อมของบริษัททัวร์หรือแพ็คเกจทัวร์ ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว แต่ยังคงต้องปรับปรุงในเรื่องความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะความคับคั่งของการจราจรภายในตัวเมืองเชียงใหม่ ระบบขนส่งมวลชนที่ขาดประสิทธิภาพในการให้บริการและการอำนวยความสะดวก

สุจิตา ศรีไชยวาน (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่จังหวัดนครราชสีมา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ภายในห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางด้าน ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่จังหวัดนครราชสีมาและเพื่อศึกษาผลกระทบทางตรงของปัจจัยทางด้านต้นน้ำ ปัจจัยทางด้านกลางน้ำและปัจจัยทางด้านปลายน้ำ ที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว โดยใช้สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอย เชิงพหุ และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางด้านการบริหารจัดการหรือปัจจัยต้นน้ำปัจจัยทางด้านบริการหรือปัจจัยกลางน้ำ และปัจจัยทางด้านระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวหรือปัจจัยปลายน้ำ มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง โดยปัจจัยต้นน้ำ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยกลางน้ำ ด้านที่พักอาศัย ด้านการเดินทาง ด้านสถานที่และกิจกรรม และด้านอาหารและงานฝีมือท้องถิ่น ด้วยค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.656 0.593 0.610 และ 0.552 ตามลำดับ ปัจจัยกลางน้ำมีความสัมพันธ์กับปัจจัยปลายน้ำด้วยค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.815 และปัจจัยต้นน้ำมีความสัมพันธ์กับปัจจัยปลายน้ำด้วย

ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.811 และโดยภาพรวมพบว่า ปัจจัยต้นน้ำ ด้านค่านิยมและวัฒนธรรมขององค์กรมีผลกระทบทางตรงต่อปัจจัยกลางน้ำ มากที่สุด ($\beta = .300$) และเมื่อแยกออกเป็นประเด็นย่อยพบว่าปัจจัยต้นน้ำ ด้านค่านิยมและวัฒนธรรมขององค์กร มีผลกระทบทางตรงต่อปัจจัยกลางน้ำด้านอาหารและงานฝีมือท้องถิ่น ($\beta = .385$) แต่ปัจจัยต้นน้ำด้านประสบการณ์และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีผลกระทบทางตรงต่อปัจจัยกลางน้ำด้านที่พักอาศัย ($\beta = .262$) ด้านการเดินทาง ($\beta = .293$) และด้านสถานที่และกิจกรรม ($\beta = .306$) นอกจากนี้ผลการศึกษาของต่อปัจจัยต้นน้ำกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่าปัจจัยต้นน้ำ ด้านค่านิยมและวัฒนธรรมขององค์กรมีผลกระทบทางตรงต่อปัจจัยทางด้านระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด ($\beta = .273$) และผลการศึกษาของปัจจัยกลางน้ำกับปัจจัยทางด้านระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรด้านที่พักอาศัย มีผลกระทบทางตรงต่อระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด ($\beta = .349$)

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เรื่อง การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ มีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยว หรือผู้ที่เคยมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มนักท่องเที่ยว หรือผู้ที่เคยมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ทั้งเพศชาย และเพศหญิง เลือกจากประชากรที่ไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนโดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จำแนกตามระดับค่าความคลาดเคลื่อนของ Taro Yamane (Yamane, 1973) โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ได้ขนาดตัวอย่างอย่าง 400 ตัวอย่าง กำหนดขอบเขตของประชากรตามนิยามศัพท์ ใช้สูตรคำนวณจำนวนตัวอย่าง ในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร (Taro Yamane ใช้ในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรแน่นอน)

กลุ่มผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้ศึกษาผู้ประกอบการรีสอร์ทและโรงแรม ในจังหวัดเพชรบูรณ์รวมจำนวน 5 แห่ง และท่องเที่ยวจังหวัด 1 แห่ง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและสัมภาษณ์ 2 แบบดังนี้

แบบสอบถาม ปลายี่งส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปลายี่งส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

แบบสอบถามระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อบริบทการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวซึ่งเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีตัวเลือกตอบ 5 ระดับ นำมาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD.) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง ประกอบความเรียงเชิงพรรณนา โดยนำข้อมูล ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) มาแปลความหมาย กำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

การแปลผลแบบสอบถามความพึงพอใจได้แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ความพึงพอใจมากที่สุด ความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจปานกลาง ความพึงพอใจน้อย ความพึงพอใจน้อยมาก ได้ใช้หลักเกณฑ์ ในการวิเคราะห์ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2542: 100)

$$\begin{aligned} \text{การแบ่งช่วงชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (5-1) / 5 \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย เป็นช่วงระดับคะแนน ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึงความว่า ความพึงพอใจมากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึงความว่า ความพึงพอใจมาก

2.61 – 3.40 หมายถึงความว่า ความพึงพอใจปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึงความว่า ความพึงพอใจน้อย

1.00 – 1.80 หมายถึงความว่า ความพึงพอใจน้อยที่สุด

แบบสัมภาษณ์ข้อมูลของผู้ประกอบประเภทรีสอร์ทและโรงแรม ในจังหวัดเพชรบูรณ์ รวมจำนวน 5 แห่ง โดยแบ่งสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความพร้อมและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

3.3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาจากแนวความคิดและทฤษฎี เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยอาศัยกรอบแนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยว
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย
5. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและตรวจสอบความถูกต้องของการใช้สำนวนภาษาแล้วนำไปแก้ไข
6. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์สูตรของคอนบราค (Cranach Alpha) ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ถ้ามีค่า IOC ตั้งแต่ใกล้เคียงกับ 1 หรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป สามารถนำคำถามข้อนั้นไว้ใช้ได้ แต่ถ้าได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หรือตัดทิ้ง ซึ่งความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .818

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังนี้

- 3.5.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการออกสำรวจ แบบสอบถาม และสัมภาษณ์จากนักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นต้น
- 3.5.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร วารสาร งานวิจัย บทความ ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยรวมทั้งจากเว็บไซต์ต่าง ๆ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method) เป็นการรวบรวมข้อมูล และข้อเท็จจริง มาวิเคราะห์ ด้านข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งปัญหาอุปสรรค และ ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Analysis) เช่น ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) เป็นการวิเคราะห์แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิท สเกล (Likert Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยนำคำ สัมภาษณ์จากผู้ถูกสัมภาษณ์มาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบแบบ สัมภาษณ์กับ ความพึงพอใจการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากประชากรในการศึกษาคั้งนี้คือนักท่องเที่ยว หรือผู้ที่เคยมาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ และกลุ่มผู้ประกอบการ ผู้วิจัยได้ศึกษาผู้ประกอบการประเภทรีสอร์ทและโรงแรม ในจังหวัดเพชรบูรณ์ รวมจำนวน 5 แห่ง และท่องเที่ยวจังหวัด 1 แห่ง นำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

ตอนที่ 1 พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏดังตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	194	48.50
หญิง	206	51.50
รวม	400	100
2.อายุ		
20 - 30 ปี	49	12.25
31 - 40 ปี	168	42.00
41 - 50 ปี	118	29.50
51 ปี ขึ้นไป	65	16.25
รวม	400	100

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3.สถานภาพ		
โสด	380	95.00
สมรส	18	4.50
หม้าย	1	0.25
หย่าร้าง	1	0.25
รวม	400	100
4.อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	130	32.50
พนักงานบริษัท	168	42.00
ทำธุรกิจส่วนตัว	20	5.00
นักเรียน/นักศึกษา	49	12.25
รับจ้างทั่วไป	15	3.75
อื่น ๆ	18	4.50
รวม	400	100
5.รายได้		
5,000 – 10,000 บาท	53	13.25
10,001 – 15,000 บาท	156	39.00
15,001 – 20,000 บาท	48	12.00
มากกว่า 20,000 บาท	143	35.75
รวม	400	100
6.การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	112	28.00
ปริญญาตรี	277	69.25
สูงกว่าปริญญาตรี	11	2.75
รวม	400	100
7.ภูมิลำเนา		
ภายในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	147	36.75
ภายนอกจังหวัดที่เป็นที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว	253	63.25
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน (คิดเป็นร้อยละ 51.50) เป็นเพศชาย จำนวน 194 คน (คิดเป็นร้อยละ 48.50)

อายุระหว่าง 31 - 40 ปี มากที่สุด จำนวน 168 คน (คิดเป็นร้อยละ 42.00) รองลงมาอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 118 คน (คิดเป็นร้อยละ 29.50) อายุระหว่าง 20 - 30 ปี น้อยที่สุด จำนวน 49 คน (คิดเป็นร้อยละ 12.25)

สถานภาพโสด มากที่สุด จำนวน 380 คน (คิดเป็นร้อยละ 95.00) รองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน 18 (คิดเป็นร้อยละ 4.50) หม้าย จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.25) หย่าร้าง จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.25)

อาชีพพนักงานบริษัท มากที่สุด จำนวน 168 คน (คิดเป็นร้อยละ 42.00) รองลงมา รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 130 (คิดเป็นร้อยละ 32.50) และ รับจ้างทั่วไป น้อยที่สุด จำนวน 15 (คิดเป็นร้อยละ 3.75)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท มากที่สุด จำนวน 156 คน (คิดเป็นร้อยละ 39.00) รองลงมา มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 143 คน (คิดเป็นร้อยละ 35.75) และ 15,001 - 20,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 48 (คิดเป็นร้อยละ 12.00)

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 277 คน (คิดเป็นร้อยละ 69.25) รองลงมา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 112 (คิดเป็นร้อยละ 28.00) และสำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 11 คน (คิดเป็นร้อยละ 2.75)

ภูมิลำเนา ภายนอกจังหวัดที่เป็นที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 253 คน (คิดเป็นร้อยละ 63.25) และ ภายในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 147 คน (คิดเป็นร้อยละ 36.75)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ปราบกฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านมาเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ ครั้งนี้เป็นครั้งที่เท่าไร		
ครั้งที่ 1	251	62.75
ครั้งที่ 2	73	18.25
ครั้งที่ 3	25	6.25
ครั้งที่ 4 ขึ้นไป	51	12.75
รวม	400	100

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
2.ระยะเวลาที่ท่านใช้ในการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์		
6-12 ชั่วโมง	40	10.00
1 วัน	88	22.00
2 วัน (ค้าง 1 คืน)	195	48.75
3 วัน (ค้าง 2 คืน)	77	19.25
รวม	400	100
3.ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ จากแหล่งใด		
เพื่อน/ญาติ	227	56.75
หนังสือพิมพ์/นิตยสาร/คู่มือท่องเที่ยว	41	10.25
โทรทัศน์/วิทยุ/Internet	104	26.00
บริษัททัวร์	5	1.25
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	23	5.75
รวม	400	100
4.พาหนะที่ท่านใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว		
รถยนต์ส่วนตัว/เช่า	317	79.25
รถประจำทาง	70	17.50
เครื่องบิน	13	3.25
รวม	400	100
5.ท่านวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้งเท่าใด (ยกเว้นค่าเดินทาง)		
น้อยกว่า 2,000 บาท	23	5.75
2,000 – 5,000 บาท	221	55.25
5,001 – 10,000 บาท	148	37.00
10,001 – 20,000 บาท	8	2.00
รวม	400	100

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
6. เหตุผลหลักที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์		
ใกล้โรงแรม/ที่พัก	86	21.50
ความดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว	171	42.75
เดินทางสะดวก	35	8.75
เพื่อนชักชวน	74	18.50
การประชาสัมพันธ์และข่าวสาร	7	1.75
เป็นคนพื้นที่ในจังหวัดเพชรบูรณ์	25	6.25
อยู่ในเส้นทางผ่าน	2	0.50
รวม	400	100
7. ท่านคิดว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่แห่งนี้อีกหรือไม่		
ต้องการ	356	89.00
ไม่ต้องการ	44	11.00
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 1 จำนวน 251 คน (คิดเป็นร้อยละ 62.75) รองลงมา ครั้งที่ 2 จำนวน 73 คน (คิดเป็นร้อยละ 18.25) และครั้งที่ 3 น้อยที่สุด จำนวน 25 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.25)

ระยะเวลาที่ใช้ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ 2 วัน (ค้าง 1 คืน) มากที่สุด จำนวน 195 คน (คิดเป็นร้อยละ 48.75) รองลงมา 3 วัน (ค้าง 2 คืน) จำนวน 77 คน (คิดเป็นร้อยละ 19.25) 6-12 ชั่วโมง น้อยที่สุด จำนวน 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 10.00)

ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ จากเพื่อน/ญาติ มากที่สุด จำนวน 227 คน (คิดเป็นร้อยละ 56.75) รองลงมา โทรทัศน์/วิทยุ/Internet จำนวน 104 คน (คิดเป็นร้อยละ 26.00) และ บริษัททัวร์ น้อยที่สุด จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.25)

พาหนะที่ท่านใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว รถยนต์ส่วนตัว/เช่า มากที่สุด จำนวน 317 คน (คิดเป็นร้อยละ 79.25) รองลงมา รถประจำทาง จำนวน 70 (คิดเป็นร้อยละ 17.50) และเครื่องบิน น้อยที่สุด จำนวน 13 (คิดเป็นร้อยละ 3.25)

วางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้ง(ยกเว้นค่าเดินทาง) 2,000 – 5,000 บาท มากที่สุด จำนวน 221 คน (คิดเป็นร้อยละ 55.25) รองลงมา 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 148 คน (คิดเป็นร้อยละ 37.00) และ 10,001 – 20,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 8 คน (คิดเป็นร้อยละ 8.00)

เหตุผลหลักที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ ความดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว มากที่สุด จำนวน 171 คน (คิดเป็นร้อยละ 42.75) รองลงมา ใกล้เคียงโรงแรม/ที่พัก จำนวน 86 คน (คิดเป็นร้อยละ 21.50) และอยู่ในเส้นทางผ่าน น้อยที่สุด จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.50)

คิดว่าจะเดินทางมาท่องเที่ยวยังสถานที่แห่งนี้อีกหรือไม่ ต้องการ มากที่สุด จำนวน 356 คน (คิดเป็นร้อยละ 89.00) และไม่ต้องการ จำนวน 44 (คิดเป็นร้อยละ 11.00)

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อองค์ประกอบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ในภาพรวม

องค์ประกอบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ในภาพรวม	ระดับความคิดเห็น		แปล ความหมาย
	Mean	SD	
1.ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow)	4.20	0.61	มากที่สุด
2.ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow)	4.10	0.67	มาก
3.ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow)	3.91	0.75	มาก
4.ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure)	4.14	0.68	มาก
ความพึงพอใจเฉลี่ย	4.09	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.3 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, $SD = 0.61$) โดยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดโดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.61$) รองลงมาเป็นด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) ($\bar{x} = 4.14$, $SD = 0.68$) และด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.75$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow)

องค์ประกอบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow)	ระดับความคิดเห็น		แปล ความหมาย
	Mean	SD	
1.ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ สถาบันเทิง เป็นต้น	4.22	0.77	มากที่สุด
2.ความสวยงาม ความเหมาะสมของภูมิทัศน์ ในแหล่งท่องเที่ยว	4.26	0.71	มากที่สุด
3.แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น	4.23	0.72	มากที่สุด
4.ทรัพยากรทางธรรมชาติที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์	4.22	0.74	มากที่สุด
5.เส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลายและอยู่ในสภาพดี จึงทำให้สะดวกแก่การเข้าถึง	4.20	0.76	มาก
6.ความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังจุดต่างๆ เช่น ป้ายบอกสถานที่ระยะทาง และข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว	4.19	0.76	มาก
7.มีห้องพัก /ห้องน้ำ ที่สะอาด และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	4.16	0.72	มาก
8.ร้านอาหาร / เครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	4.13	0.82	มาก
ความพึงพอใจเฉลี่ยรวม	4.20	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.61$) โดยความสวยงาม ความเหมาะสมของภูมิทัศน์ ในแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดโดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.26$, $SD = 0.71$) รองลงมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น ($\bar{x} = 4.23$, $SD = 0.72$) และร้านอาหาร / เครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.82$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow)

องค์ประกอบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow)	ระดับความคิดเห็น		แปล ความหมาย
	Mean	SD	
1. มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และ สื่อประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับเว็บไซต์ เป็นต้น	4.18	0.78	มาก
2. มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พักร้านอาหารที่ หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น	4.09	0.78	มาก
3. มีการอัปเดตข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ ทันสมัย อยู่ตลอดเวลา	4.10	0.74	มาก
4. มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว	4.13	0.78	มาก
ความพึงพอใจเฉลี่ยรวม	4.12	0.67	มาก

จากตารางที่ 4.5 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.12$, $SD = 0.67$) โดยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และ สื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับเว็บไซต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดโดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.18$, $SD = 0.78$) รองลงมามีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.78$) และมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พักร้านอาหารที่หลากหลยรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.09$, $SD = 0.78$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow)

องค์ประกอบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow)	ระดับความคิดเห็น		แปล ความหมาย
	Mean	SD	
1. มีจุดแลกเปลี่ยนเงินตราสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ	3.99	0.82	มาก
2. มีบริการชำระเงินผ่านบัตร Credit card	3.86	0.87	มาก
3. มีการบริการตู้กดเงินอัตโนมัติ (ATM)	3.91	0.85	มาก
4. ราคาที่พัก มีความเหมาะสม	3.92	0.90	มาก
5. ราคาอาหารเครื่องดื่ม มีความเหมาะสม	3.88	0.92	มาก
ความพึงพอใจเฉลี่ยรวม	3.91	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.6 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.75$) โดยมีจุดแลกเปลี่ยนเงินตราสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$, $SD = 0.82$) รองลงมาราคาที่พัก มีความเหมาะสม ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.90$) และมีบริการชำระเงินผ่านบัตร Credit card มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.87$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure)

องค์ประกอบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure)	ระดับความคิดเห็น		แปล ความหมาย
	Mean	S.D.	
1.สาธารณูปโภคพื้นฐาน (ไฟฟ้า, น้ำ ดื่ม / น้ำ ,โทรศัพท์ สาธารณะ) มีคุณภาพใช้การได้ดี	4.14	0.76	มาก
2.มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่างทั่วถึงในทุก พื้นที่ ของแหล่งท่องเที่ยว	3.73	0.72	มาก
3.มีการติดตั้งป้าย และสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสม	3.89	0.82	มาก
4.มีการเตรียมอุปกรณ์ชูชีพ / อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย / ชุดปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน	4.05	0.80	มาก
5.มีการบริการทางสาธารณสุขหรือสถานพยาบาล	4.06	0.85	มาก
ความพึงพอใจเฉลี่ยรวม	3.97	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, $SD = 0.59$) โดยมีสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ไฟฟ้า, น้ำดื่ม / น้ำ ,โทรศัพท์สาธารณะ) มีคุณภาพใช้การได้ดี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$, $SD = 0.76$) รองลงมาเป็นการบริการทางสาธารณสุขหรือสถานพยาบาล ($\bar{x} = 4.06$, $SD = 0.85$) และมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.73$, $SD = 0.72$)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

ศักยภาพของการจัดการโซ่อุทานท่องเที่ยว ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) ในการวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุทานท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) ผู้วิจัยได้จึงทำการศึกษา พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น

อุทยานแห่งชาติเขาค้อ

อุทยานแห่งชาติเขาค้อ เป็นอุทยานแห่งชาติที่ครอบคลุมพื้นที่ป่าท้องที่อำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ และอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเนื้อที่ 304,521 ไร่ บริเวณพื้นที่ป่าที่จะประกาศกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติเขาค้อ เดิมเป็นวนอุทยานน้ำตกธารทิพย์ มีลักษณะเป็นภูเขาทอดยาว ตามแนวทิศเหนือไปทิศใต้ ตอนบนสุดเป็นภูเขาสูงชัน มีลักษณะเป็นภูเขาหินทราย ยอดราบ หรือมีที่ราบอยู่บนยอดเขา เช่น แหล่งท่องเที่ยวของเพชรบูรณ์ “ภูทับเบิก” และบริเวณตอนใต้ของพื้นที่สำรวจในเขตอำเภอเขาค้อ และอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ (บริเวณเขาย่า) จะมีลักษณะเป็นสันเขายาวลาดลงทางทิศเหนือ - ตะวันตก แต่บริเวณเชิงเขาค้อ ในเขตอำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก อำเภอเขาค้อ (ทางส่วนตะวันตก) จะเป็นหน้าผาสลับซับซ้อน อันเนื่องมาจากการกัดเซาะ เพราะบริเวณขอบเขานั้น เป็นหินทรายที่ยังจับตัวกันไม่แน่น ทำให้ง่ายต่อการกัดเซาะ นอกจากนี้อุทยานแห่งชาติเขาค้อ ยังมีความหลากหลายทางชีวภาพ พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทิวทัศน์ที่สวยงามอีกด้วย เช่น น้ำตก ถ้ำ เกาะ แก่ง หน้าผา จุดชมทิวทัศน์

ภาพที่ 4.1 บรรยากาศจุดชมวิวเขาค้อ

ภูทับเบิก

ภูทับเบิกตั้งอยู่ตำบลวังบาล ถือเป็นจุดที่สูงที่สุดของเพชรบูรณ์ มีสภาพภูมิประเทศที่สวยงาม ด้วยธรรมชาติแบบทะเลภูเขา มีอากาศบริสุทธิ์ สภาพภูมิอากาศเย็นสบายตลอดปี เนื่องจากร่องลมเย็นจากเทือกเขาหิมาลัยและอยู่บนที่สูง จึงสามารถมองเห็นทิวทัศน์ได้กว้างไกล ตอนเช้ามีกลุ่มเมฆและทะเลหมอกตัดกับยอดเทือกเขาเพชรบูรณ์ ปัจจุบันภูทับเบิกเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ซึ่งได้อพยพมาอาศัยอยู่ที่บ้านทับเบิก หมู่ 14 และหมู่ 16 โดยอยู่ในความดูแลของศูนย์พัฒนาสงเคราะห์ชาวเขาจังหวัดเพชรบูรณ์ ในราวเดือนธันวาคม-มกราคม จะมีดอกซากุระหรือนางพญาเสือโคร่งสีชมพูบานสะพรั่งไปทั้งภูเขา นอกจากนี้ในยามค่ำคืนยังมองเห็นแสงไฟระยิบระยับจากบ้านเรือนในอำเภอหล่มสักที่อยู่เบื้องล่าง เปรียบได้กับ “ดาวบนดิน” จากสภาพดังกล่าว ทำให้ภูทับเบิกเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยวที่นิยมสัมผัสบรรยากาศหนาวเย็น วิถีชีวิตชาวเขา และแหล่งธรรมชาติบริสุทธิ์ ภายใต้อำเภอกล่าวว่า “นอนทับเบิก สัมผัสความหนาว ดูดาวบนดิน” พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณหมู่บ้านทับเบิก ได้แก่ ลานจอดรถ ห้องน้ำ ร้านอาหาร จุดกางเต็นท์ และบ้านพัก ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว

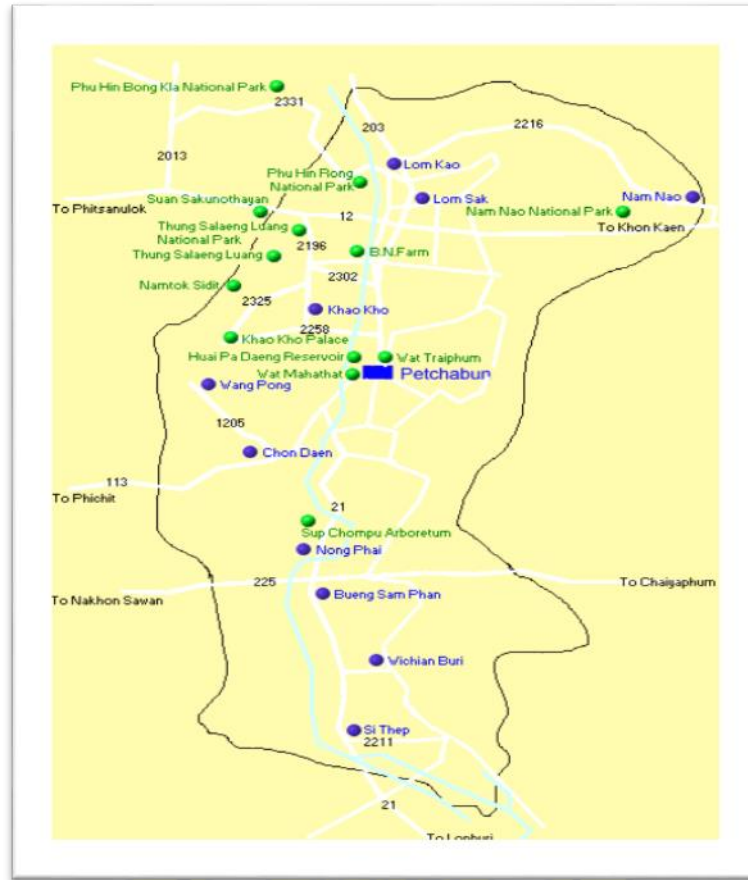
ภาพที่ 4.2 ภูทับเบิก

วัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว

ตั้งอยู่บริเวณเนินเขาในหมู่บ้านทางแดง ตำบลแคมป์สน เมื่อเข้ามาถึงวัดแล้ว จะมองเห็นองค์พระเจดีย์ตั้งโดดเด่น ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมแก่พระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนทั่วไป เน้นความเรียบง่ายเป็นหลัก มีธรรมชาติเป็นภูเขาที่สูงใหญ่ ด้านหลังเขาเจ็บบสงบ สวยงาม เป็นที่ตั้งของศาลาปฏิบัติธรรม ซึ่งมีลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยมจตุรัสโปร่ง มีชานระเบียงยื่นลงมาด้านหลัง สามารถดูวิวทิวทัศน์ได้ 360 องศา โดยวิวทางด้านหน้า จะมองเห็นหมู่บ้านทางแดง ซึ่งมีบ้านชาวบ้านปลูกสร้างไล่เรียงไปตามเส้นทางของหุบเขา เป็นทางยาวไปจนถึงถนนใหญ่ เมื่อเงยหน้าขึ้นสูงหน่อย ก็พบกับเนินเขาลูกเล็ก ลูกน้อย สลับกันไปมา เงยหน้าสูงขึ้นไปอีก ก็พบกับผาซ่อนแก้ว ผาใหญ่ที่สงบเงียบมั่นคง สวยงามสุดๆในฤดูฝน เพราะเมฆหมอกจะมารวมตัวกันอยู่บริเวณนี้เกือบทั้งวัน ส่วนวิวทางด้านหลัง เป็นหุบเขาใหญ่ เขตป่าสงวนแห่งชาติ เป็นหุบเขาบริเวณเดียวกับที่ได้ชมวิวจากร้าน คอฟฟี่ ฮิลล์ รายล้อมไปด้วยยอดเขาสูงใหญ่ กับสีเขียวของป่าไม้ที่มีการรณรงค์ให้นุรักษ์ เพื่อรักษาต้นน้ำ และเพื่อเป็นแนวป้องกันการเกิดดินถล่มลงไปยังชุมชนเชิงเขา ภายในบริเวณวัดนี้ยังมีบ้านพัก และอาคารพักอาศัย สำหรับญาติโยม ซึ่งถูกออกแบบจัดสร้างขึ้นในลักษณะที่กลมกลืนกับสถานที่ทั้งหมด ดูเป็นหนึ่งเดียว และมีความสวยงามอย่างโดดเด่น

ภาพที่ 4.3 วัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว

ภาพที่ 4.4 แผนที่จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่มา: <http://www.sawadee.co.th/thai/petchabun/map.html#ProvinceMap>

ข้อมูลสภาพภูมิอากาศและอุณหภูมิจังหวัดเพชรบูรณ์ประเทศไทยตั้งอยู่ตำแหน่งละติจูด $16^{\circ}26'05.16''$ เหนือ และลองจิจูด $101^{\circ}09'21.35''$ ตะวันออกที่ระดับความสูง 116 เมตร หรือ 381 ฟุต เหนือระดับน้ำทะเล

ตารางที่ 4.8 ช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยว

ช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยว	ฤดูฝน
ตุลาคม - เมษายน	พฤษภาคม - กันยายน

จังหวัดเพชรบูรณ์มีการท่องเที่ยวที่หลากหลายรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม เชิงโบราณสถาน/โบราณวัตถุ/ เชิงประเพณี และเชิง

ผจญภัยถือได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญ จากข้อมูลกรมการท่องเที่ยวพบว่ามีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน นักท่องเที่ยว นักทัศนอาจร เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2561 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือน 2,362,288 คน รายได้จากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น 7,533.70 ล้านบาท ทั้งนี้ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในปี 2561 เพิ่มขึ้นจากปี 2560 คิดเป็นร้อยละ 2.6 ซึ่งมีจำนวนเล็กน้อย และสถานประกอบการที่พักแรมมีอัตราการเข้าพักที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.9 สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ.2558 – 2561

รายการ	2558	2559	2560	2561
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน	1,915,786	1,950,418	2,300,953	2,362,288
- ชาวไทย	1,893,150	1,927,455	2,275,426	2,336,057
- ชาวต่างประเทศ	22,636	22,963	25,567	26,231
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	5,792.37	5,958.63	7,101.23	7,101.23
- ชาวไทย	5,715.20	5,880.05	7,010.65	7,533.70
- ชาวต่างประเทศ	77.17	78.58	90.58	95.24
สถานประกอบการที่พักแรม				
อัตราการเข้าพัก (%)	51.76	52.12	54.20	54.20
จำนวนผู้เข้าพักแรม	1,576,994	1,610,313	1,940,338	1,940,338

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หากพิจารณาถึงศักยภาพด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีแหล่งท่องเที่ยวมากมายที่นักท่องเที่ยวสนใจ แหล่งท่องเที่ยวทุกแห่งมีป้ายชื่อที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีบริการสุขภาพที่สะอาดซึ่งตรงกับการเก็บข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเรื่องของความพึงพอใจของสถานที่ท่องเที่ยว มีห้องพัก ห้องน้ำ ที่สะอาด และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ร้านอาหารเครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

ศักยภาพของการจัดการโซ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow)

หากพิจารณาถึงศักยภาพของข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์อยู่ในระดับปานกลาง มีการนำเสนอข้อมูลผ่านหลายช่องทาง ซึ่งช่องทางหลักที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้คือ เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ภาพที่ 4.5 ตัวอย่างการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านเว็บไซต์

ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยว ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow)

จำนวนสถาบันการเงินในจังหวัดเพชรบูรณ์จำนวน 8 สถาบันและมีจำนวนสาขา 72 สาขาทั่วจังหวัดที่สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวใช้บริการได้ แต่ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะใช้เงินสด ค่าครองชีพอยู่ระดับปานกลาง รายได้ต่อครัวเรือนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ราคาอาหารและที่พักอยู่ในระดับราคาที่เหมาะสม จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวจังหวัดมีการจัดสรรงบประมาณในการขับเคลื่อนการพัฒนา โดยเฉพาะด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น

ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานท่องเที่ยว ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure)

การเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นยังอยู่ในระดับต่ำสถานพยาบาลส่วนใหญ่ยังมีคุณภาพมาตรฐานไม่ดีเท่าที่ควร อัตราแพทย์ไม่เพียงพอต่อประชากรในจังหวัด จังหวัดเพชรบูรณ์มีโรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน 12 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน 3 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 154 แห่ง และคลินิก 414 แห่ง

ตารางที่ 4.10 จำนวนโรงพยาบาลและสถานอนามัยของจังหวัดเพชรบูรณ์พ.ศ. 2559 – 2561

ประเภทของสถานพยาบาล	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
โรงพยาบาลรัฐบาล(แห่ง)	12	12	12
โรงพยาบาลเอกชน (แห่ง)	3	3	3
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (แห่ง)	153	154	154
สถานพยาบาล (แห่ง)	-	-	-
คลินิก (แห่ง)	252	400	414
รวม	420	569	583

อัตรากำลังบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขในภาครัฐและเอกชน ปี 2561 ซึ่งรวบรวมข้อมูล โดย กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์ มีจำนวนแพทย์ทั้งสิ้น 184 คน ทันตแพทย์ 63 คน เภสัชกร 115 คน และพยาบาล 1,229 คน เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในจังหวัด พบว่า มีอัตราสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร 1 : 6,800 สัดส่วนทันตแพทย์ต่อประชากร 1 : 16,114 สัดส่วนเภสัชกรต่อประชากร 1 : 9,291 และสัดส่วนพยาบาล ต่อประชากร 1 : 1,082 ซึ่งมีสัดส่วนของประชากรต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์สูงกว่าระดับประเทศ หากจะพิจารณาตั้งแต่ปี 2557 - 2561 พบว่า อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์ยังสูงกว่าค่ากลางของประเทศมาก ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน

ตารางที่ 4.11 เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ และประชากรต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ รายอำเภอ พ.ศ. 2561

อำเภอ	จำนวนเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์					ประชากรต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ 1 คน				
	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาล	พยาบาลเทคนิค	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาล	พยาบาลเทคนิค
เมืองเพชรบูรณ์	68	17	33	489	29	3,269	13,075	6,538	440	29,886
ชนแดน	10	4	6	57	2	7,953	19,833	13,255	1,395	39,765
หล่มสัก	27	7	14	135	-	5,837	22,514	11,257	1,167	-
หล่มเก่า	11	6	10	98	1	6,094	11,172	6,703	684	67,031
วิเชียรบุรี	25	7	17	159	1	5,292	18,901	7,783	382	132,308
ศรีเทพ	8	4	6	32	1	8,818	17,639	11,758	2,250	70,545
หนองไผ่	12	4	10	98	2	9,354	28,063	11,225	1,145	56,127
บึงสามพัน	8	5	7	64	-	9,011	14,417	10,298	1,126	-
น้ำหนาว	3	2	3	20	-	6,160	9,240	6,160	924	-
วังโป่ง	5	4	5	38	-	7,400	9,250	7,400	974	-
เขาค้อ	7	3	4	39	-	5,614	13,099	9,825	1,008	-
รวม	184	63	115	1,229	36	6,800	16,114	9,291	1,082	65,944
เฉลี่ยระดับประเทศ พ.ศ. 2559						2,065	9,425	5,137	423	10,399

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์

ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

ส่วนที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักท่องเที่ยวให้จังหวัดเพชรบูรณ์มีการพัฒนาด้านไหนจากกลุ่มนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักท่องเที่ยวให้จังหวัดเพชรบูรณ์มีการพัฒนาด้านไหนจากกลุ่มนักท่องเที่ยว

การพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์	จำนวน	ร้อยละ
1.การเดินทางสะดวกขึ้น	95	23.75
2.มีสถานที่แวะเที่ยวเพิ่มขึ้น	75	18.75
3.มีรถสาธารณะมากขึ้น	35	8.75
4.มีบริการรถเช่า ราคายุติธรรม	35	8.75
5.มีห้องน้ำ/สุขา ที่สะอาดพอเพียง สะดวกใช้งาน	30	7.50
6.มีร้านจำหน่ายอาหารเครื่องดื่มพอเพียง	20	5.00
7.มีการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น	20	5.00
8.มีสถานที่พักผ่อนบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอเหมาะสม	20	5.00
9.สถานที่ท่องเที่ยวอยู่ไม่ไกลจากแหล่งชุมชน	10	2.50
10.มีบริการปฐมพยาบาล เคลื่อนย้ายคนเจ็บ	5	1.25
11.มีสถานที่จอดรถเพียงพอเหมาะสม	45	11.25
12.เพิ่มการกำจัดขยะ และเพิ่มการบำบัดน้ำเสีย	10	2.50
ความพึงพอใจเฉลี่ยรวม	400	100

จากตารางที่ 4.8 จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล แนวทางในการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ จากกลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน สิ่งที่ยากให้พัฒนาอันดับที่ 1 คือ การเดินทางสะดวกขึ้น จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 อันดับที่ 2 คือ มีสถานที่แวะเที่ยวเพิ่มขึ้น จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 อันดับที่ 3 คือ มีสถานที่จอดรถเพียงพอเหมาะสม จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25 และอื่น ๆ ตามลำดับ

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์ แนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ มีส่วนประกอบสำคัญทั้งหมด 4 ส่วน ดังภาพประกอบที่ 4.6

แนวทางการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

ภาพที่ 4.6 แนวทางการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานจังหวัดเพชรบูรณ์

แนวทางการพัฒนาด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow)

จังหวัดเพชรบูรณ์มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร 346 กิโลเมตร มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์หลายเส้นทาง แต่ยังไม่มียังไม่มีเส้นทางคมนาคมรถไฟ เส้นทางหลักคือทางหลวงหมายเลข 21 สายสระบุรี-หล่มสัก และทางหลวงหมายเลข 12 ซึ่งเป็นแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) เชื่อมโยงประเทศพม่า-ไทย-ลาว-เวียดนาม ตามโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงหรือ GMS (Greater Mekong Sub region: GMS) ซึ่งสร้างโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และยังเชื่อมต่อกับแนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) ไปยังประเทศจีน-พม่า-มาเลเซีย ระยะทางประมาณ 1,280 กิโลเมตรผ่านสี่แยกอินโดจีนในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก และสี่แยกอาเซียนที่อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

ภาพที่ 4.7 การจราจรติดขัดบนสถานที่ท่องเที่ยว

ที่มา : มติชน ออนไลน์

จังหวัดเพชรบูรณ์มีสนามบินอยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบูรณ์ไปทางเหนือ ประมาณ 30 กิโลเมตร ในพื้นที่อำเภอหล่มสักซึ่งมีศักยภาพในการควบคุมการขนส่งทางอากาศในเขตรับผิดชอบ สามารถให้บริการและอำนวยความสะดวกความปลอดภัยแก่อากาศยานผู้โดยสารและบุคคลอื่นที่ใช้บริการทำอากาศยาน รวมทั้งการขนส่งสินค้า สัมภาระและไปรษณีย์ภัณฑ์ทางอากาศ ในอดีตเคยมีสายการบินพาณิชย์ให้บริการแต่ปัจจุบันได้มีการยกเลิกไป นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยากให้มีการเดินทางที่สะดวกมากขึ้น เช่น รถสาธารณะประจำทาง และรถบริการนำเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ที่ราคา ยุติธรรม ควรมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ได้ประสิทธิภาพ ในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การเดินทางมายังจังหวัดเพชรบูรณ์ ในช่วงวันศุกร์ เสาร์อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ นักท่องเที่ยว จะเดินทางมาจำนวนมาก ซึ่งพื้นที่เขาและสถานที่เที่ยวต่าง ๆ ที่มีอยู่จำกัดทำให้เกิดความแออัด นักท่องเที่ยวไม่มีจุดสถานที่พัก ควรเพิ่มสถานที่พัก และจัดระเบียบตารางการเดินทางมาเที่ยวหรือ จำกัดจำนวนการเดินทางขึ้น ภูทับเบิก หรือเขาค้อ เพื่อแก้ปัญหาการจราจรติดขัด

จากการลงพื้นที่สำรวจและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและท่องเที่ยวจังหวัดพบว่า ทางจังหวัด เพชรบูรณ์ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาตามความต้องการท้องถิ่น และทบทวนแนวโน้ม นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาจังหวัดในด้านการเคลื่อนที่ทาง กายภาพมีแนวทางในการพัฒนาดังนี้

1. พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
2. พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
4. การเชื่อมโยงกิจกรรมและประเพณีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
5. การพัฒนามาตรฐานสินค้าของฝาก/ของที่ระลึก

ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่อยากให้พัฒนาเรื่องการเดินทางสะดวกขึ้น มีสถานที่แวะเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นต้น

แนวทางการพัฒนาด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow)

จากการลงพื้นที่สำรวจและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและท่องเที่ยวจังหวัดพบว่า ควรมีการพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ตลอดจนการใช้สื่อ Social Network เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชัน เว็บไซต์ เป็นต้น เป็นการเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ จากการลงพื้นที่สำรวจพบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีโครงการแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 ได้จัดทำโครงการเสน่ห์นครบาลเพชรบูรณ์ กิจกรรม ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ สื่อตามแหล่งชุมชนสำคัญ Social network , application , Media & Agency Fam Trip

ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่อยากให้พัฒนาเรื่องการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow)

จากการลงพื้นที่สำรวจพบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีโครงการแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 ซึ่งเป็นโครงการที่ขอสนับสนุนงบประมาณของจังหวัดเพื่อนำมาพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างสรรคมูลค่าเพิ่ม ซึ่งแบ่งเป็นโครงการใหญ่ ๆ ดังนี้

1. โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว เช่น ติดตั้งระบบอำนวยความสะดวกภัยแหล่งท่องเที่ยว (ติดตั้ง CCTV ในพื้นที่อำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก และเขาค้อ) ปรับปรุงภูมิทัศน์พระตำหนักเขาค้อ ปรับปรุงภูมิทัศน์จุดบริการนักท่องเที่ยว ณ ศูนย์ประสานงานส่งเสริมกลุ่มอาชีพระดับอำเภอเหนือตอนบนของจังหวัดเพชรบูรณ์ ยกกระดับมาตรฐานทางสนับสนุนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว สายสะเดาะพง-หนองแม่นา อ.เขาค้อ จ.เพชรบูรณ์ เป็นต้น

2. โครงการเสน่ห์นครบาลเพชรบูรณ์ เช่น พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวและภาคบริการ เช่น ทาอาหารและเครื่องดื่ม มัคคุเทศก์ (Junior Tour Guide English

and Chinese) การจัดเลี้ยงประชุม สัมมนา การจัดสถานที่พัก การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ฯลฯ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ และส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว เช่น ประเพณีอุ้มพระดำน้ำ งานมะขามหวาน งานบวงสรวงศาลหลักเมือง เทศกาลปีใหม่ม้ง ฯลฯ กิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ของจังหวัด เช่น กิจกรรมทำเที่ยว 3 ฤดู กิจกรรมกีฬาเพื่อธรรมชาติ กิจกรรมดนตรีในสวน กิจกรรมกินลมชมทะเลหมอก อำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัยช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว เป็นต้น

3. โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น พัฒนาทางแยกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (บริเวณแยกอาเซียน) พัฒนาศักยภาพท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ กิจกรรมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทางหลวงหมายเลข 2244 ตอน มอดินแดง-ศรีเทพน้อย กม. 10+300 กม.13+500 ก่อสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเทศบาลเมืองหล่มสัก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พัฒนาทางแยกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (บริเวณแยกมอดินแดง ทางเข้าอุทยานฯศรีเทพ) การจัดงานเทศกาลส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเขาค้อ ประชาสัมพันธ์และสร้างการเรียนรู้เพื่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอุทยานธรณีเพชรบูรณ์ (Phetchabun Geopark) - อบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรณีวิทยากับชุมชน และสร้างเครือข่ายชุมชนกับองค์กรต่างๆ - อบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการสื่อสารประชาสัมพันธ์ และสร้างเครือข่ายเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานธรณีเพชรบูรณ์ - อบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับการแปรรูปอาหาร การผลิตของฝากของที่ระลึกและสร้างเครือข่าย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความรู้เรื่องธรณีวิทยากับชุมชนในพื้นที่ ศึกษาเพิ่มศักยภาพและยกระดับมาตรฐานทางหลวงเพื่อการพัฒนาเป็นจุดจอดรถ (REST AREA) และแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ทางหลวงหมายเลข 2196 ตอนควบคุม 0102 ตอนทุ่งสมอ-แคมป์สน (บริเวณที่ดินสงวนแคมป์สน) เป็นต้น

4. โครงการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ เช่น ปรับปรุงถนนรอบพระตำหนักเขาค้อ ปรับปรุงพื้นที่อนุสรณ์พ่อขุนผาเมือง เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ จุดบริการนักท่องเที่ยวและศูนย์ส่งเสริมกลุ่มอาชีพชุมชน OTOP 4 อำเภอตอนบนของจังหวัดเพชรบูรณ์ หล่มสัก หล่มเก่า น้ำหนาว เขาค้อ ปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน หมู่ที่ 1 ตำบล เขาค้อ อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นต้น

5. โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น ปรับปรุงถนนทางขึ้นวัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว (ตั้งแต่บริเวณจุดตัดทางหลวงหมายเลข 12 ถึงวัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว) หมู่ที่ 7 ต.แคมป์สน อ.เขาค้อ จ.เพชรบูรณ์ ระหว่าง กม.0+000 - 2+000 (2.00 กม.) ก่อสร้างศูนย์บริการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและพระพุทธศาสนา จังหวัดเพชรบูรณ์ ปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ชุมชนเมืองหล่มสัก บริเวณสนามหน้าว่าการอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างและป้ายแนะนำ

เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว รักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

6. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เช่น ปรับปรุงทางหลวงบริเวณทางเข้าแยกภูทับเบิก โดยการปรับปรุงเกาะแบ่งถนน (เกาะกลาง) ผิวจราจรก่อสร้างทางเข้าสองข้างทาง พร้อมทั้งปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ไฟฟ้าแสงสว่าง ไฟสัญญาณจราจร ป้ายจราจร ฯลฯ ปรับปรุงภูมิทัศน์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณด้านหน้าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโคก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นต้น

แนวทางการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure)

จากการลงพื้นที่สำรวจพบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีโครงการแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 ดังนี้

ด้านสาธารณสุข พัฒนาและยกระดับการบริการสาธารณสุข ให้ได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่จำเป็น พัฒนาสถานพยาบาลที่ได้รับรองมาตรฐานคุณภาพ HA เพิ่มขึ้น ปรับปรุงระบบไฟฟ้า 3 เฟส ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลรวม 35 แห่ง พัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว (Long-term care) โดยครอบคลุมชุมชนเป็นฐานในการพัฒนาให้บริการครุภัณฑ์และเครื่องมือแพทย์ในการเฝ้าระวังดูแลประชาชนในชุมชนโดยเฉพาะ เป็นต้น

ด้านสิ่งแวดล้อม พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยการพัฒนาศาสนาแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการใช้งาน การจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ เพื่อสนับสนุนการผลิตและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน พัฒนาแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำให้ทั่วถึงควบคุม กำกับ ดูแล คุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับมาตรฐานป้องกันและลดปัญหาจากภัยธรรมชาติ จัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มีคุณภาพ เพิ่มความปลอดภัยของประชาชน และเพิ่มพื้นที่สีเขียว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ และการพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยอย่างเป็นระบบ เป็นต้น

ด้านความปลอดภัย พัฒนาและส่งเสริมด้านความปลอดภัยทางถนน จำนวนผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บที่นอนพักรักษาตัว ณ โรงพยาบาลจากเหตุอุบัติเหตุทางถนนลดลง พัฒนาระบบสื่อสารทางไกลเพื่อความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุและอุบัติเหตุ Safety People & Tourist จังหวัดเพชรบูรณ์ อำนวยความสะดวกและปรับปรุงแก้ไขบริเวณเสี่ยงอันตราย เป็นต้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบ การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นครั้งแรก ระยะเวลาที่ใช้ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 2 วัน (ค่า 1 คืน) ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ จากเพื่อน/ญาติ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว รถยนต์ส่วนตัว/เช่า นักท่องเที่ยววางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ ต่อครั้ง(ยกเว้นค่าเดินทาง) 2,000 – 5,000 บาท เหตุผลหลักที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ ความดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวคิดว่าต้องการเดินทางกลับมาเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์อีก

5.1.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดโดยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) และด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความสวยงาม ความเหมาะสมของภูมิทัศน์ ในแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดโดยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น และร้านอาหาร / เครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสม และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow) โดยรวมอยู่ในระดับมากมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับเว็บไซต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดโดยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมามีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์

สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พักร้านอาหารที่หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) โดยรวมอยู่ในระดับมากโดยมีจุดแลกเปลี่ยนเงินตราสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือราคาที่พักมีความเหมาะสม และมีบริการชำระเงินผ่านบัตร Credit card มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating Infrastructure) โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ไฟฟ้า, น้ำดื่ม / น้ำ, โทรศัพท์สาธารณะ) มีคุณภาพใช้การได้ดี มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือบริการทางสาธารณสุขหรือสถานพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5.1.3 วิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการอุทยานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาค้อ ภูทับเบิก วัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว และแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เขื่อนวิเชียร เขื่อนเกษตร เขื่อนวัฒนธรรม เขื่อนโบราณสถานโบราณวัตถุ เขื่อนประเพณี และเขื่อนผจญภัยมากมาย ซึ่งตรงกับการเก็บข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ในเรื่องของความดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว

ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow) พบว่า ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์อยู่ในระดับปานกลาง มีการนำเสนอข้อมูลผ่านหลายช่องทาง ซึ่งช่องทางหลักที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้คือ เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) พบว่า จำนวนสถาบันการเงินในจังหวัดเพชรบูรณ์จำนวน 8 สถาบันและมีจำนวนสาขา 72 สาขาทั่วจังหวัดที่สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวใช้บริการได้ แต่ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะใช้เงินสด ค่าครองชีพอยู่ระดับปานกลาง รายได้ต่อครัวเรือนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ราคาอาหารและที่พักอยู่ในระดับราคาที่เหมาะสม จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์นักท่องเที่ยวจังหวัดมีการจัดสรรงบประมาณในการขับเคลื่อนการพัฒนา โดยเฉพาะด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น

ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure) พบว่า การเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นยังอยู่ในระดับต่ำ สถานพยาบาลส่วนใหญ่ยังมีคุณภาพมาตรฐานไม่ดีเท่าที่ควร อัตราแพทย์ไม่เพียงพอต่อประชากรในจังหวัด อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์ยังสูงกว่าค่ากลางของประเทศมาก ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน

5.1.4 แนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

แนวทางในการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ จากกลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน สิ่งที่ต้องการให้พัฒนาอันดับที่ 1 คือ การเดินทางสะดวกขึ้น อันดับที่ 2 คือ มีสถานที่แวะเที่ยวเพิ่มขึ้น อันดับที่ 3 คือ มีสถานที่จอดรถเพียงพอเหมาะสม

แนวทางการพัฒนาด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์แนวโน้มในการพัฒนาตามความต้องการท้องถิ่นและทบทวนแนวโน้ม นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาจังหวัดในด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพมีแนวทางในพัฒนาศักยภาพภาคเกษตรและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก การเชื่อมโยงกิจกรรมและประเพณีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนามาตรฐานสินค้าของฝาก/ของที่ระลึก

แนวทางการพัฒนาด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow) พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ควรมีการพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ตลอดจนการใช้สื่อ Social Network เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชัน เว็บไซต์ เป็นการเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ และจังหวัดเพชรบูรณ์มีโครงการแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 ได้จัดทำโครงการเสนห็นครบาลเพชรบูรณ์ กิจกรรม ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ สื่อตามแหล่งชุมชนสำคัญ Social network , application , Media & Agency Fame Trip อีกด้วย

แนวทางการพัฒนาด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์ มีโครงการแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 ซึ่งเป็นโครงการที่ขอสนับสนุนงบประมาณของจังหวัดเพื่อนำมาพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างสรรคมูลค่าเพิ่ม ซึ่งแบ่งเป็นโครงการใหญ่ ๆ เช่น โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว โครงการเสนห็นครบาลเพชรบูรณ์ โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ โครงการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เป็นต้น

แนวทางการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure) พบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีโครงการแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 เป็นโครงการต่าง ๆ เช่น ด้านสาธารณสุข พัฒนาและยกระดับการบริการสาธารณสุข ให้ได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกัน ในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่จำเป็น พัฒนาสถานพยาบาลที่ได้รับรองมาตรฐานคุณภาพ HA เพิ่มขึ้น ด้านสิ่งแวดล้อม พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ โดยการพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการใช้งาน การจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ ด้านความปลอดภัย พัฒนาและ

ส่งเสริมด้านความปลอดภัยทางถนน จำนวนผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บที่นอนพักรักษาตัว ณ โรงพยาบาลจากเหตุอุบัติเหตุทางถนนลดลง เป็นต้น

สรุปแนวทางการพัฒนาจากผลการวิจัยในส่วนของนักท่องเที่ยว พบว่า สิ่งที่ต้องปรับปรุงมากที่สุด คือ ควรมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ได้ประสิทธิภาพ ในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การเดินทางมายังจังหวัดเพชรบูรณ์ ในช่วงวันศุกร์ เสาร์อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาจำนวนมาก ซึ่งพื้นที่เขาและสถานที่เที่ยวต่าง ๆ ที่มีอยู่จำกัดทำให้เกิดความแออัด นักท่องเที่ยวไม่มีจุดสถานที่พัก ควรเพิ่มสถานที่พัก และจัดระเบียบตารางการเดินทางมาเที่ยวหรือจำกัดจำนวนการเดินทางขึ้น ภูทับเบิก หรือเขาค้อ เพื่อแก้ปัญหาการจราจรติดขัด รองลงมา คือ ปรับปรุงถนนรอบ ปรับปรุงทางหลวง โดยการปรับปรุงเกาะแบ่งถนน (เกาะกลาง) ผิวจราจรก่อสร้างทางเข้าสองข้างทาง พร้อมทั้งปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ไฟฟ้าแสงสว่าง ไฟสัญญาณจราจร ป้ายจราจร

ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานประกอบการ พบว่าสิ่งที่จะต้องปรับปรุงมากที่สุด คือ ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างและป้ายแนะนำเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว รองลงมา คือ อำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัยช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์” สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนำมาอภิปรายผล มีรายละเอียด ดังนี้

5.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนใหญ่มาเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นครั้งแรก ระยะเวลาที่ใช้ท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 2 วัน (ค่า 1 คืน) ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ จากเพื่อน/ญาติ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว รถยนต์ส่วนตัว/เช่า นักท่องเที่ยววางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไว้ต่อครั้ง (ยกเว้นค่าเดินทาง) 2,000 – 5,000 บาท เหตุผลหลักที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ ความดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวคิดว่าต้องการเดินทางกลับมาเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์อีก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ 2555 ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบและการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ปรับปรุงจากปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดส่งผลให้เกิดการมาเที่ยวซ้ำในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อศึกษาแนวทางในการ

พัฒนาการจัดการโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในภาพรวมมีอายุช่วง 30-34 ปี ทางด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก ใช้เวลาท่องเที่ยว 2 วัน วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางท่องเที่ยวคือเพื่อพักผ่อน กิจกรรมนันทนาการที่ทำพร้อมกับการท่องเที่ยวคือชมทิวทัศน์ และเกือบทั้งหมดต้องการกลับมาท่องเที่ยว ในอำเภอวังน้ำเขียวอีก สำหรับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.82) ต่อองค์ประกอบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวในภาพรวม โดยด้านการไหลทางกายภาพได้รับความพึงพอใจต่ำสุดในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.20) ความคิดเห็นด้านความพร้อมและแนวทางการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวให้ดีขึ้นนั้นควรมีความพร้อมด้านการทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยนอกจากนี้ในพื้นที่ควรมีการรวมกลุ่มต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่และบทบาทดังกล่าวร่วมกัน

5.2.2 เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) จังหวัดเพชรบูรณ์มีแหล่งท่องเที่ยวมากมายที่นักท่องเที่ยวสนใจ แหล่งท่องเที่ยวมีป้ายชื่อที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีบริการสุขาที่สะอาดแต่ควรมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ได้ประสิทธิภาพ ในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การเดินทางมายังจังหวัดเพชรบูรณ์ ในช่วงวันศุกร์ เสาร์อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาจำนวนมาก ซึ่งพื้นที่เขาและสถานที่เที่ยวต่าง ๆ ที่มีอยู่จำกัดทำให้เกิดความแออัด นักท่องเที่ยวไม่มีจุดสถานที่พัก ควรเพิ่มสถานที่พัก และจัดระเบียบตารางการเดินทางมาเที่ยวหรือจำกัดจำนวนการเดินทางขึ้น ภูทับเบิก หรือเขาค้อ เพื่อแก้ปัญหาการจราจรติดขัด ซึ่งตรงกับการเก็บข้อมูลพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในเรื่องของความพึงพอใจของสถานที่ท่องเที่ยวมีห้องพัก ห้องน้ำ ที่สะอาด และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ร้านอาหารเครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครพงศ์ อันทอง (2555) ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์กับความจงรักภักดีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่” ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว แต่ยังคงต้องปรับปรุงในเรื่องความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะความคับคั่งของการจราจรภายในตัวเมืองเชียงใหม่ ระบบขนส่งมวลชนที่ขาดประสิทธิภาพในการให้บริการและการอำนวยความสะดวก และณัฐชัย บุรณะวิมลวรรณและเกศรา สุขเพชร 2561 ได้ศึกษาวิจัยเรื่องบริบทโลจิสติกส์การท่องเที่ยวด้านการไหลทางกายภาพบนเส้นทางตาก - แม่สออด ผลการวิจัย พบว่า เส้นทางตาก - แม่สออด มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ประกอบด้วย 9 แหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ศาลเจ้าพ่อพะวอ ศาลเจ้าพ่อขุนสามชน วัดโพธิ์คุณ ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราชวัดไทยพัฒนาราม อุทยานแห่งชาติลานสาง อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช ตลาดชาวเขาดอยมูเซอและตลาดริมเมย แหล่งท่องเที่ยวทุกแหล่งมีป้ายชื่อที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และมีบริการสุขาที่สะอาด

ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow) ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจังหวัด เพชรบูรณ์อยู่ในระดับปานกลาง มีการนำเสนอข้อมูลผ่านหลายช่องทาง ซึ่งช่องทางหลักที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้คือ เว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครพงศ์ อันทอง (2555) ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์กับความจงรักภักดีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของคุณค่าที่ได้รับจากสิ่งดึงดูดใจและการจัดการโลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่โดยประยุกต์ใช้แนวคิดความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างคุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า การจัดการโลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและความภักดีต่อการท่องเที่ยวเชียงใหม่ เช่นเดียวกับสิ่งดึงดูดใจ โดยการจัดการการไหลเวียนทางด้านข้อมูลข่าวสารเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการ โลจิสติกส์ในการท่องเที่ยวเชียงใหม่ แม้ว่าเชียงใหม่สามารถจัดการได้ดีในเรื่องข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว แต่มีจุดอ่อนในเรื่องข้อมูลการเดินทางภายในจังหวัดเชียงใหม่ (แผนที่หรือป้ายบอกทาง) และเว็บไซต์ (Web site) ควรมีความทันสมัย และถูกต้อง เพื่อใช้ประกอบในการเดินทาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ สิริวิทยกุล (2560) ด้านสารสนเทศควรมีการนำเอาระบบการสื่อสารสังคมออนไลน์มาใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้มากขึ้น และแนะนำ การเดินทางไปยังจุดชมต่าง ๆ และระบบการสื่อสารแนะนำโดยเสียงภายในพิพิธภัณฑ์

ด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) จังหวัดเพชรบูรณ์ มีจำนวนสถาบันการเงินในจังหวัดเพชรบูรณ์จำนวน 8 สถาบันและมีจำนวนสาขา 72 สาขาทั่วจังหวัดที่สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวใช้บริการได้ แต่ส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวจะใช้เงินสด ค่าครองชีพอยู่ระดับปานกลาง รายได้ต่อครัวเรือนยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ราคาอาหารและที่พักอยู่ในระดับราคาที่เหมาะสม จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ท่องเที่ยวจังหวัดมีการจัดสรรงบประมาณในการขับเคลื่อนการพัฒนา โดยเฉพาะด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวของ Piboonrungrroj and Disney (2009, 2011, 2012) ที่ได้ศึกษาถึงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่าการร่วมมือกันของวิสาหกิจต่าง ๆ ในโซ่อุปทานการท่องเที่ยว (ได้แก่ โรงแรมที่พักหลายเออร์ และ บริษัททัวร์) เช่น การแบ่งปันข้อมูล การตั้งทีมทำงานร่วมกัน ตลอดจนการร่วมลงทุนระหว่างกันทั้งในด้านการพัฒนาบุคลากรและการลงทุนในด้านเทคโนโลยีหรือองค์ความรู้ต่าง ๆ นั้น จะช่วยให้วิสาหกิจเหล่านั้นมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นทั้งด้านการเงิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโลจิสติกส์ตลอดจนทำให้ลูกค้า หรือนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อบริการการท่องเที่ยวของวิสาหกิจมากขึ้น สำหรับกลไกที่ทำให้การทำงานร่วมกันของวิสาหกิจเหล่านั้นทำให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น Piboonrungrroj, Disney and Williams (2011) ได้ศึกษาพบว่าการสร้างความร่วมมือกันภายในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเดียวกันนั้นจะสามารถทำ

ให้วิสาหกิจลดต้นทุนการดำเนินการ (Transaction cost) ลงได้ อันจะส่งผลให้วิสาหกิจเองมีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น Piboonrunroj, Disney and Williams (2011) ได้ศึกษาพบว่า การสร้างความร่วมมือกันภาพในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเดียวกันนั้น จะสามารถทำให้วิสาหกิจลดต้นทุนการดำเนินการ (Transaction cost) ลงได้ อันจะส่งผลให้วิสาหกิจเองมีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น จากการศึกษาและวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางในการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) เพิ่มเครื่องเบิกเงินสดอัตโนมัติ (ATM) ให้มากขึ้นทั้งจำนวนและสถานที่ติดตั้ง และสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเบิกเงิน มาจับจ่ายใช้สอยได้ตลอดเวลา

ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure) จังหวัดเพชรบูรณ์ การเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นยังอยู่ในระดับต่ำ สถานพยาบาลส่วนใหญ่ยังมีคุณภาพมาตรฐานไม่ดีเท่าที่ควร อัตราแพทย์ไม่เพียงพอต่อประชากรในจังหวัด จังหวัดเพชรบูรณ์มีโรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน 12 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน 3 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 154 แห่ง และคลินิก 414 แห่ง ซึ่งมีสัดส่วนของประชากรต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์สูงกว่าระดับประเทศ หากจะพิจารณาตั้งแต่ปี 2557 - 2561 พบว่า อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์ยังสูงกว่าค่ากลางของประเทศมาก ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการห่วงโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวของ Piboonrunroj and Disney (2009, 2011, 2012) ที่ได้ศึกษาถึงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในประเทศไทย องค์กรประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมกลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่และบทบาทต่าง ๆ กันในการเสริมการ พัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น เสริมสร้างการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหวทางกายภาพ และการเคลื่อนไหวของสารสนเทศ โดยการมีกลุ่มศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว กลุ่มพัฒนาและจัดระเบียบป้ายบอกทาง กลุ่มมัคคุเทศน์เยาวชนในพื้นที่นำทาง กลุ่มพัฒนาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว มีการประสานความร่วมมือด้านความปลอดภัยระหว่างคนในชุมชน อบต. อสม. โรงพยาบาล ตำรวจ และองค์กรอื่น ๆ โดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทั้งงบประมาณ และการอำนวยความสะดวก

5.2.3 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดการห่วงโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

แนวทางการพัฒนาด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow) จังหวัดเพชรบูรณ์มีแนวทางในการพัฒนา เช่น พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก พัฒนามาตรฐานสินค้า

ของฝาก/ของที่ระลึก ควรมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ได้ประสิทธิภาพ ในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การเดินทางมายังจังหวัดเพชรบูรณ์ ในช่วงวันศุกร์ เสาร์อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาจำนวนมาก ซึ่งพื้นที่เขาและสถานที่เที่ยวต่าง ๆ ที่มีอยู่จำกัดทำให้เกิดความแออัด นักท่องเที่ยวไม่มีจุดสถานที่พัก ควรเพิ่มสถานที่พัก และจัดระเบียบตารางการเดินทางมาเที่ยวหรือจำกัดจำนวนการเดินทางขึ้น ภูทับเบิก หรือเขาค้อ เพื่อแก้ปัญหาการจราจรติดขัด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่อยากให้พัฒนาเรื่องการเดินทางสะดวกขึ้น มีสถานที่แวะเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครพงศ์ อันทอง (2555) ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์กับความจงรักภักดีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่” ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว แต่ยังคงต้องปรับปรุงในเรื่องความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะความคับคั่งของการจราจรภายในตัวเมืองเชียงใหม่ ระบบขนส่งมวลชนที่ขาดประสิทธิภาพในการให้บริการและการอำนวยความสะดวก

แนวทางการพัฒนาด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow) จังหวัดเพชรบูรณ์ ควรมีการพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ตลอดจนการใช้สื่อ Social Network เช่น การพัฒนาแอปพลิเคชัน เว็บไซต์ เป็นต้น เป็นการเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้จากการลงพื้นที่สำรวจพบว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีโครงการแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561-2565 ได้จัดทำโครงการเสน่ห์นครบาลเพชรบูรณ์ กิจกรรม ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ สื่อตามแหล่งชุมชนสำคัญ Social network , application , Media & Agency Fame Trip สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่อยากให้พัฒนาเรื่องการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ สิริวิทยกุล (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี” ด้านสารสนเทศควรมีการนำเอาระบบการสื่อสารสังคมออนไลน์มาใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลให้มากขึ้น และแนะนำ การเดินทางไปยังจุดชมต่าง ๆ และระบบการสื่อสารแนะนำโดยเสียงภายในพิพิธภัณฑ์ ด้านการเงินควรมีระบบการจองที่พักผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

แนวทางการพัฒนาด้านการเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow) จังหวัดเพชรบูรณ์มีโครงการที่ขอสนับสนุนงบประมาณของจังหวัดเพื่อนำมาพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ เช่น โครงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว เช่น ติดตั้งระบบอำนวยความสะดวกแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญ และส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ส่งเสริมกลุ่มอาชีพชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชน พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ตลอดจนการใช้สื่อ Social Network ปรับปรุงถนนทางขึ้นวัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ สิริวิทยกุล (2560)

ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี” ผลการวิจัยพบว่า ควรพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่โดยคงความเป็นอัตลักษณ์ไว้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การปรับปรุงภูมิทัศน์ด้วยแนวความคิดการออกแบบเพื่อทุกคนมาประยุกต์ให้เพื่อยกระดับให้มีความเป็นสากล และควรมีการจัดประชุมชุมชนเพื่อให้มีส่วนร่วมในแนวทางการพัฒนาโซ่อุปทานการท่องเที่ยว ให้มีความยั่งยืนเกิดสมดุลกันทั้งชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา จรุงศรีโชติกาจรและคณะ 2560 ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกำแพงเพชร ในข้อเสนอแนะที่ได้ พบว่าควรมีการพัฒนาสภาพเส้นทางการจราจรให้ดีขึ้น พัฒนาการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและป้ายบอกทางให้ชัดเจน รวมถึงการพัฒนาระบบการขนส่งมวลชนที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว โดยมีหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบให้การสนับสนุนทั้งด้านสาธารณูปโภคและด้านงบประมาณ

แนวทางการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure) จังหวัดเพชรบูรณ์ มีโครงการแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านสาธารณสุข พัฒนาและยกระดับการบริการสาธารณสุข ให้ได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่จำเป็น พัฒนาสถานพยาบาลที่ได้รับรองมาตรฐานคุณภาพ HA เพิ่มขึ้น ด้านสิ่งแวดล้อม พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่โดยการพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการใช้งาน การจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสร้างความสมดุลของระบบนิเวศ ด้านความปลอดภัย พัฒนาและส่งเสริมด้านความปลอดภัยทางถนน จำนวนผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บที่นอนพักรักษาตัว ณ โรงพยาบาลจากเหตุอุบัติเหตุทางถนนลดลง พัฒนาระบบสื่อสารทางไกลเพื่อความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุและอุบัติเหตุ Safety People & Tourist อำนวยความปลอดภัยและปรับปรุงแก้ไขบริเวณเสี่ยงอันตราย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยฤทธิ์ ทองรอด (2559) ได้ศึกษาเรื่อง “การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม จังหวัดนครปฐม” พบปัญหาที่แก้ไขคือ จัดเตรียมความพร้อมของแผนฉุกเฉิน หากเกิดอุบัติเหตุ

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์” มีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

แผนการพัฒนาควรมีการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการที่เหมาะสม และควรมีหน่วยงานรัฐบาลเข้าช่วยเหลือในการปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุนการท่องเที่ยวให้ดีขึ้นและยั่งยืน โดยเฉพาะ จากผลการวิจัยที่พบว่า สิ่งที่ควรปรับปรุงมากที่สุด คือ ควรมีการพัฒนาาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ได้ประสิทธิภาพ ในการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การเดินทางมายังจังหวัดเพชรบูรณ์ ในช่วงวันศุกร์ เสาร์อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาจำนวนมาก ซึ่งพื้นที่เขาและ

สถานที่เที่ยวต่าง ๆ ที่มีอยู่จำกัดทำให้เกิดความแออัด นักท่องเที่ยวไม่มีจุดสถานที่พัก ควรเพิ่มสถานที่พัก และจัดระเบียบตารางการเดินทางมาเที่ยวหรือจำกัดจำนวนการเดินทางขึ้น ภูทับเบิก หรือเขาค้อ เพื่อแก้ปัญหาการจราจรติดขัด รองลงมา คือ ปรับปรุงถนนรอบพระตำหนักเขาค้อ ปรับปรุงถนนทางขึ้นวัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว ปรับปรุงทางหลวงบริเวณทางเข้าแยกภูทับเบิก โดยการปรับปรุงเกาะแบ่งถนน (เกาะกลาง) ผิวจราจรก่อสร้างทางเข้าสองข้างทาง พร้อมทั้งปรับปรุงและติดตั้งอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ไฟฟ้าแสงสว่าง ไฟสัญญาณจราจร ป้ายจราจร ฯลฯ ดังนั้น หน่วยงานรัฐบาลควรให้ความสนใจและพัฒนาด้านดังกล่าว

ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานประกอบการ พบว่าสิ่งที่ควรปรับปรุงมากที่สุด คือ ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างและป้ายแนะนำเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว รองลงมา คือ อำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัยช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว ดังนั้น หน่วยงานรัฐบาลควรให้ความสนใจและพัฒนาดังกล่าว

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรปรับปรุงรูปแบบการวิจัยให้เหมาะสมขึ้น ควรออกแบบงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยอาจใช้สถิติระดับสูงขึ้น เพื่อสามารถอธิบายผลลัพธ์ที่เฉพาะเจาะจงขึ้น และเลือกพื้นที่อื่นที่มีบริบทของการท่องเที่ยวต่างออกไป หรืออาจเป็นหัวข้อเจาะลึกลงไปประเด็นย่อยหรือกรณีทั่วไป เช่น โลจิสติกส์การท่องเที่ยวในกรณีเกิดภาวะวิกฤต อุทกภัย วาตภัย หรือเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินใด ๆ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในกรณีเกิดเหตุการณ์เหล่านี้

บรรณานุกรม

- กรวรรณ สังขกร และคณะ. (2558). **การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ.** (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).
- ณภัทร ทิพย์ศรี ขจีโฉม เจียตระกูล และคณะ. (2558) การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวจังหวัด เชียงราย. **วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย**, ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558).
- ณภัทร ทิพย์ศรี ขจีโฉม เจียตระกูล และคณะ. (2558) การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวจังหวัด เชียงราย. **วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย**, ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558).
- เอกศักดิ์ ชัยชาญ. (2555) **การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัด นครราชสีมา.** สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี.
- ทัศนีย์ สิริวิทยกุล. (2560). การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเชียง จังหวัด อุดรธานี. **วารสารรัชต์ภาคย์**, ปีที่ 11 ฉบับที่ 24 กันยายน - ธันวาคม 2560.
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย 20 ปี คณะอนุกรรมการศึกษาด้าน โลจิสติกส์ในคณะกรรมการคมนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ)
- รายงานการวิเคราะห์แนวโน้มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมออนไลน์. (2561) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2562.
- วาสนา จรุงศรีโชติกาจรและคณะ 2560 ประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดกำแพงเพชร. **วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่**, ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2560.
- ศรีสมรค์ อินทุจันทร์ยง (2558). **การศึกษาโซ่อุปทานและตัวแบบข้อมูลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย.** (รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).
- สุจิตา ศรีไชยวาน. (2554). **ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่จังหวัดนครราชสีมา.** วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- อัครพงศ์ อั่นทอง. (2555). การจัดการโลจิสติกส์กับความจงรักภักดี ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัด เชียงใหม่. **วารสารบริหารศาสตร์ (หน้า 29-44).** มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี .

- องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์ของแหล่งท่องเที่ยว (PIFFS Analysis) The Five Core Components of Logistics of Tourist Attractions) ,2556.ออนไลน์.
- Jafari, J. (1974). The components and nature of tourism: The tourism market basket of goods and services. *Annals of Tourism Research*, Vol. 1, no. 3, p. 73 - 89.
- Véronneau, S., & Roy, J. (2009). Global service supply chains: An empirical study of current practices and challenges of a cruise line corporation. *Tourism Management*. 30(1). 128–139.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์

*****

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อวิจัย เรื่อง การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

โดยแบ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้ ทุกความคิดเห็นของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะช่วยพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์

ด้วยความขอบคุณ

ณัฏพร ไชยเสนา

มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. 20 – 30 ปี 2. 31 – 40 ปี
 3. 41 – 50 ปี 4. 51 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส
 3. หม้าย 4. หย่า

4. อาชีพ

1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 2. พนักงานบริษัท
 3. ทำธุรกิจส่วนตัว 4. นักเรียน/นักศึกษา
 5. รับจ้างทั่วไป 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท 2. 5,000 – 10,000 บาท
 3. 10,001 – 15,000 บาท 4. 15,000 – 25,000 บาท
 5. 20,000 – 25,000 บาท 6. มากกว่า 25,000 บาท

6. การศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
 2. ปริญญาตรี
 3. สูงกว่าปริญญาตรี
 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ภูมิภาค

1. ภายในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว
 2. ภายนอกจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว คือ.....

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบของโลจิสติกส์การท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยที่   ระดับ 5 หมายถึง ระดับความพอใจมากที่สุด
                                   ระดับ 4 หมายถึง ระดับความพอใจมาก
                                   ระดับ 3 หมายถึง ระดับความพอใจปานกลาง
                                   ระดับ 2 หมายถึง ระดับความพอใจน้อย
                                   ระดับ 1 หมายถึง ระดับความพอใจน้อยมาก

องค์ประกอบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการเคลื่อนที่ทางกายภาพ (Physical Flow)					
1.ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ สถานบันเทิง เป็นต้น					
2.ความสวยงาม ความเหมาะสมของภูมิทัศน์ ในแหล่งท่องเที่ยว					
3.แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น					
4.ทรัพยากรทางธรรมชาติที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์					
5.เส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลายและอยู่ในสภาพดี จึงทำให้สะดวกแก่การเข้าถึง					
6.ความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังจุดต่างๆ เช่น ป้ายบอกสถานที่ระยะทาง และข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว					
7.มีห้องพัก /ห้องน้ำ ที่สะอาด และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว					
8.ร้านอาหาร / เครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสมและเพียงพอ ต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว					
ด้านการเคลื่อนที่ของสารสนเทศ (Information Flow)					
9.มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (แหล่งท่องเที่ยว) หลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับเว็บไซต์ เป็นต้น					
10.มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่พักร้านอาหารที่หลากหลยรูปแบบ เช่น แผ่นพับเว็บไซต์ เป็นต้น					
11.มีการอัปเดตข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้ทันสมัย อยู่ตลอดเวลา					

องค์ประกอบของโซ่อุปทานการท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
12. มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว					
การเคลื่อนที่ทางการเงิน (Financial Flow)					
13. มีจุดแลกเปลี่ยนเงินตราสำหรับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ					
14. มีบริการชำระเงินผ่านบัตร Credit card					
15. มีบริการตู้กดเงินอัตโนมัติ (ATM)					
16. ราคาที่พัก มีความเหมาะสม					
17. ราคาอาหารเครื่องดื่ม มีความเหมาะสม					
ด้านสาธารณูปโภค (Facilitating infrastructure)					
18. สาธารณูปโภคพื้นฐาน (ไฟฟ้า, น้ำ ดื่ม / น้ำ , โทรศัพท์สาธารณะ) มีคุณภาพใช้การได้ดี					
19. มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่างทั่วถึงในทุก พื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยว					
20. มีการติดตั้งป้าย และสัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสม					
21. มีการเตรียมอุปกรณ์ชูชีพ / อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย / ชุดปฐมพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน					
22. มีบริการทางสาธารณสุขหรือสถานพยาบาล					

ท่านอยากเห็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้มีการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์หรือปรับปรุงอย่างไรบ้าง

1. การเดินทางสะดวกขึ้น	9. มีการประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น
2. มีสถานที่แวะเที่ยวเพิ่มขึ้น	10. มีสถานที่พักผ่อนบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพียงพอเหมาะสม
3. มีรถสาธารณะมากขึ้น	11. สถานที่ท่องเที่ยวอยู่ไม่ไกลจากแหล่งชุมชน
4. มีป้ายบอกทางจุดแวะเที่ยว	12. มีบริการปฐมพยาบาล เคลื่อนย้ายคนเจ็บ
5. มีบริการรถเช่า ราคายุติธรรม	13. มีสถานที่จอดรถเพียงพอเหมาะสม
6. มีห้องน้ำ/สุขา ที่สะอาดพอเพียง สะดวกใช้งาน	14. เพิ่มการกำจัดขยะ และเพิ่มการบำบัดน้ำเสีย
7. มีร้านจำหน่ายอาหารเครื่องดื่มพอเพียง	
8. มีธุรกิจของที่ระลึกระหว่างทางเพิ่มขึ้น	

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

*****

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางณัตพร ไชยเสนา
วัน เดือน ปีเกิด	วันเสาร์ที่ 16 ธันวาคม 2532 สถานที่เกิด โรงพยาบาลวชิระพยาบาล
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ, ปีพ.ศ. 2555 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และ โซ่อุปทาน, ปีพ.ศ. 2559
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	ผู้ช่วยหัวหน้าสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ประสบการณ์ทำงาน	ปี พ.ศ.2552 – 2553 เจ้าหน้าที่วิเคราะห์สินเชื่อ ธนาคารทหารไทย จำกัดมหาชน ปี พ.ศ.2554 – 2560 เลขานุการคณบดีคณะบริหารธุรกิจ ปี พ.ศ.2560- ปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์
ชื่อผลงานทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่	ณัตพร ไชยเสนา. (2560). “การจัดเส้นทางการขนส่งด้วยวิธีเมต้า ฮิวริสติกส์กรณีศึกษา บริษัทผู้ให้บริการขนส่งทางด้าน โลจิสติกส์” วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชพฤกษ์ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (มิถุนายน – กันยายน 2561) (TCI กลุ่ม 2) ณัตพร ไชยเสนา. (2561). “การออกแบบบรรจุภัณฑ์ด้าน โลจิสติกส์ให้กับ กลุ่มหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาเกาะเกร็ด” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 (ตุลาคม 2562 – มกราคม 2563) (TCI กลุ่ม 2)